

శారీరక యోగం

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక - నవంబరు 2015

శారీరక యోగం

శారీరక పరివర్తన గురించిన జ్ఞానము

ఏకాంతంలో మౌనముద్ర వహించి ధ్యానసిద్ధిని పొందగలిగిన వ్యక్తి సైతం తన శారీరక స్పృహను లక్ష్యపెట్టక దానిని విడనాడినప్పుడు మాత్రమే ఆ సిద్ధిని పొందగలడు. అందువలన, ఏ పదార్థంతోనైతే శరీరం రూపొందించబడిందో అది అంతకు పూర్వం ఎంత అపవిత్రము, ఎంత అసంపూర్ణమైనదో ఆ మాదిరిగానే వుండిపోతుంది. కారణం అతను దానిని అట్టి స్థితిలోనే వదిలివేసాడు గనుక. మితిమీరిన భౌతిక ప్రలోభాలకు లోనై, తన వ్యక్తిగత సంతృప్తి కోసం, దైవంతో తాదాత్మ్యం చెందాలనే అహంకారయుక్తమైన కోరికతో, ఒక వక్రగతికి చెందిన మార్మిక పద్ధతిని పాటించడం ద్వారా ఆ వ్యక్తి తన ఐహిక జీవితానికి ఏది మూల కమో దానిని విస్మరిస్తాడు. తనకు నిర్దేశించబడిన కర్తవ్యాన్ని — భౌతిక పదార్థం అపవిత్రం కాకుండా పరిరక్షించి పరిశుద్ధపరచడం — నిర్వర్తించుటకు, ఒక భీరువుగా, వెనుకంజ వేస్తాడు. మన అస్తిత్వంలో ఒక భాగం సమగ్రమైన పవిత్రత గలదని తెలుసుకోగలిగి, దానితో సంపర్కమేర్పరచుకొని, దానితో తాదాత్మ్యం చెందగలగటం అనే విషయం ఉపయోగపడేది ఎప్పుడంటే, ఆ జ్ఞానం భవిష్యత్తులో

ప్రపంచ పరివర్తనను, పరమోన్నతమైన దైవకార్య నిర్వహణను, వేగవంతం గావించడానికి వినియోగించబడినప్పుడు మాత్రమే.

CWM 1:20 శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

శరీరానికి ఒక క్రొత్త సంభావ్యత

ఓ క్రొత్త ముసుగు తొలిగింది

మీ అనంతమైన దివ్యప్రేమతో తాదాత్మ్యం చెందిన పరాకాష్ఠస్థాయి నుండి నా దృష్టని మీకు పరికరంగా ఉపయోగపడవలసిన ఈ సంకీర్ణమైన దేహం వైపుకి మళ్ళించి, "అది స్వయంగా నేనే, దానిలో ప్రకాశిస్తున్న నా కాంతి నీకు కనిపించటం లేదా?" అని అన్నారు. అప్పుడు నిజంగానే కనిపించింది: మీ దివ్య ప్రేమ, ముందుగా బుద్ధి, తదుపరి బలం అనే లక్షణాలను ప్రదర్శిస్తూ, ఈ దేహానికి రూపకల్పన గావించిన చిన్న చిన్న జీవకణాలలో ఎంత దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నదంటే, అది కోటానకోట్ల నిప్పురవ్వలు కూడి అవన్నీ స్వయంగా మిమ్ములనే అభివ్యక్తం చేస్తున్నట్లుగా నున్నది....

ఓ నా ప్రియమైన దేవా, నా అజ్ఞానాన్ని కప్పివుంచిన మరొక కొత్త ముసుగును తొలగించారు. దానితో పాటు, మీ హృదయంలో నాకు గల పరమానంద నిలయాన్ని కోల్పోకుండా, నా దేహంలోని కంటికి కనపడని అనంతమైన కణాల హృదయాలలో నేను నిలువగలిగాను.

CWM 1:148

శారీరక రూపాంతరానికి సంభావ్యత

అనిర్వచనీయమైన ఈ దైవం పట్లగల వినయవిధేయతల వలన సమకూరే గొప్ప విజయాల్లో ఒకటి అత్యంత అదైవికమైన దైహిక పదార్థ రూపాంతరీకరణ. దివ్యచైతన్యం వలన కలిగే అనువైన రీతిలో దేహం మలచబడే లక్షణం దైహిక పదార్థానికి అంతిమంగా చేకూరుతుంది. ఈ విధంగా ఉనికిలోకి వచ్చే దివ్య

చేతనా దేహం నాలుగు ముఖ్యమైన లక్షణాలను కలిగి వుంటుంది: తేలికబడటం, ప్రయోజనానికి అనువైన రీతిలో మలచుకోగలగటం, మృదుత్వం మరియు ప్రకాశ మానంగా నుండటం. భౌతిక శరీరం ఎప్పుడైతే దివ్యత్వం చెందుతుందో దానికి ఎప్పుడూ గాలిలో తేలిపోతున్నట్లు అనుభూతి కలుగుతుంది, మందబుద్ధిగాని భారంగా తోచడంగాని, తమోగుణంగాని, మైమరపుగాని ఉండవు. అంతేగాక అనువైన రీతిలో మలచుకోగల శక్తి అపారమైనదిగా నుంటుంది. ఎలాంటి పరిస్థితు లలో నున్నా తాను నిర్వర్తించవలసిన విధులను నెరవేర్చడానికి తక్షణం సిద్ధపడు తుంది. కారణం, మామూలుగా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కుంటుపరచే మాంద్యం మరియు అశక్తతలను సమృద్ధిచెందిన దాని చైతన్యం పారద్రోలుతుంది; దానిని ఛిద్రం చేయ ప్రయత్నించే ప్రతి ప్రతికూలశక్తి యొక్క దాడిని ప్రతిఘటించగల బలాన్ని సమకూరుస్తుంది; ఆ దాడిని పసలేని ప్రతిఘటనగా కాక నెమ్మదిగా వ్యవ హరించి దానిని దుష్ఫలితాలు కలుగనీయకుండా దాటిపోనిస్తుంది. ప్రాణాంత కమైన దాడులు సైతం దానికి హాని కలిగించలేవు. చివరికి అది దివ్యతేజో విరాజిత మౌతుంది. దానిలోని ప్రతి కణం దివ్యచైతన్య శోభను ప్రసరిస్తుంది. తమ సూక్ష్మ దృష్టిని విస్తారంగా తెరచి వుంచుటకు తగినంత పురోగతిని సాధించినవారే గాకుండా సాధారణ మానవుడు కూడా ఆ శోభస్కర ప్రకాశాన్ని పరికించగలడు. ఇది అందరికి వ్యక్తపడగల యదార్థం, సంతతము సందేహాలతో సతమతమయ్యే వారికి సైతం నమ్మకం కలిగించగలిగే దృఢమైన సాక్ష్యాధారం.

శారీరక రూపాంతరీకరణం ఒక దివ్యమైన ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ — సామా న్యమైన గతాన్ని సమూలంగా త్రోసిపుచ్చే ప్రక్రియ. ఎందుకనగా ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ అనటంలో అర్థం గతంలో మనకున్న సాంగత్యాలను, స్థితిగతులను ఎడతెగకుండా త్రోసివేస్తూ, ఆ మరుక్షణం నుండి ఒక క్రొత్త జీవితాన్ని పునః ప్రారంభించడం, మన గత చర్యల పరంపరగా సంక్రమించిన కర్మ అనబడే దాని నుండి విమోచన పొందటం. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, మహా ప్రకృతి యొక్క కార్యకారణ బంధనం నుండి విముక్తి నొందటం. గత కర్మల బంధం నుండి విడవడటం చైతన్యమందు జయప్రదంగా ముగిసినట్లయితే అప్పుడు జరి గిన తప్పులు, తెలివితక్కువగా చేసిన పొరపాట్లు, నియమోల్లంఘనలు, అవి వేకపు చర్యలు ఏవైతే మన స్మృతిపథంలో సజీవమై వుండి జలగల్లా పట్టుకొని

మన రక్తాన్ని పీలుస్తున్నాయో అవన్నీ రాలిపోయి స్వేచ్ఛాయుతమైన ఆనంద పారవశ్యతలో వదిలేస్తాయి.

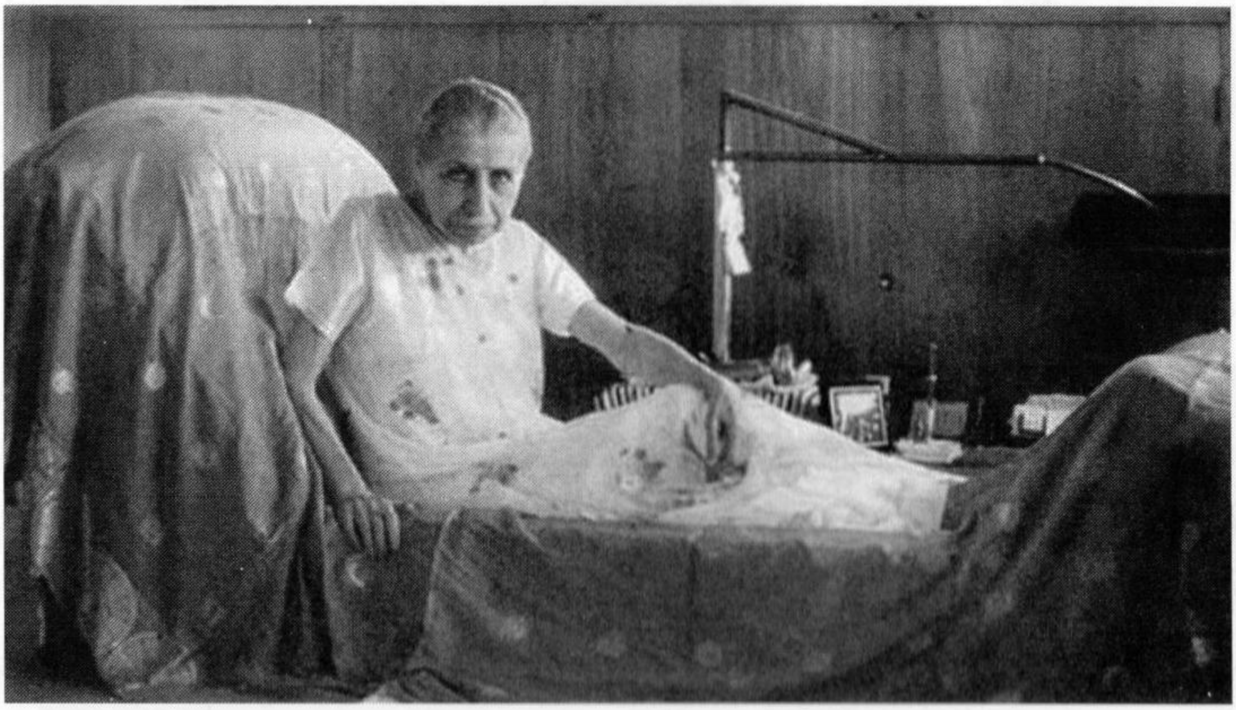
CWM 3:175-76

అవయవాల స్థానే చైత్యశక్తి కేంద్రాల పునఃస్థాపన

రూపాంతరీకరణలోని అంతరార్థం పూర్తిగా భౌతికపరమైన శరీర నిర్మాణ మంతా కొన్ని విభిన్న మైన ప్రకంపనాలు గల కేంద్రీకరించబడిన శక్తితో పునఃప్రతి ష్ఠించడం. ఈ విధమైన శక్తికేంద్రాలు ప్రతి అవయవానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ఒక చేతనాశక్తి కేంద్రాన్ని ప్రతిష్ఠిస్తాయి. ఈ చేతనాశక్తి కేంద్రం ఒక చేతనాపూర్వక మైన సంకల్పంతో కదిలించబడి, పైనున్న ఉన్నత స్థరాల నుండి అందించబడిన ఆదేశానుసారం పని చేస్తుంది. జీర్ణాశయం, గుండెకాయ, రక్తప్రసరణ, ఊపిరి తిత్తులు సర్వం అంతరించిపోతాయి కాని, వాటికి ప్రత్యామ్నాయంగా, సంకేతా త్మక ప్రతీకగా నిర్ణీతమైన రీతిలో అమర్చబడిన ప్రకంపనాల వ్యవస్థ ఒకటి స్థాపిం చబడుతుంది. ఎందుకనగా అవయవాలు కేవలం శక్తికేంద్రాలకు భౌతికపరమైన ప్రతీకలు, కాని సారభూతమైన యదార్థాలు కావు; కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితులలో అవి ఒక ఆకారాన్ని లేక ఒక ఆధారాన్ని సమకూరుస్తాయి. అప్పటి నుండి రూపాం తరం చెందిన శరీరం, జంతుశరీరంతో రూపొందించబడిన సంకేతాత్మక ప్రతీక లైన అవయవాల ద్వారా కాకుండా యదార్థమైన శక్తి కేంద్రాల నుండి పనిచేయడం ప్రారంభిస్తుంది. అందువలన మొట్టమొదట నీవు నీ హృదయం విశ్వగతమైన శక్తిలో దేనికి ప్రతీకగా నున్నదో, నీ శరీరంలోని రక్తప్రసరణ, ఉదరము, మెదడు వేటికి ప్రతీకలుగా నున్నాయో తెలుసుకోవాలి. ప్రారంభానికి వీటన్నింటిని గురిం చిన ఎరుక నీ కుండాలి. అటుపైన ఈ అవయవాలు ఏ మౌలికమైన ప్రకంపనలకు ప్రతీకలుగా నున్నాయో వాటి పై అవగాహన నీకు కలగాలి. నెమ్మదిగా ఈ శక్తు లన్నింటిని నీ శరీరంలో ప్రోగు చేసుకొని ప్రతి అవయవాన్ని చేతనాశక్తి కేంద్రంగా మార్చాలి. ఈ చేతనాశక్తి కేంద్రం యదార్థమైన అవయవం యొక్క సంకేతాత్మక కదలిక స్థానే చోటు చేసుకుంటుంది.... ఆ పనికి కేవలం మూడొందల సంవత్స రాలు సరిపోతాయని నీవు నమ్ముతావా? మనకు తెలిసిన ఆకృతిగల అవయవాల లక్షణాల కన్నా మెరుగైన లక్షణాలు గల ఆకృతితో నున్న అవయవాల రూపకల్ప

నకు అంతకు మించిన సమయం పడుతుందని నా నమ్మిక. ఎవరైనా అలా మల చటానికి అనువైన మృదుత్వంగల ఆకృతిని చూడటానికి కలలు గనటం సహజం. నీ భావనలకు అనుగుణంగా నీ ముఖకవళికలు ఏ విధంగా మారుతాయో (ఆకృతి మార్పు కాదు కాని ఆకృతిలోనే మార్పు) ఈ శరీరం కూడా ఆ విధంగానే మార్పు చెందుతుంది — నీవు నీ శరీరం ద్వారా ఏమి వ్యక్తపరచ దలచుకు న్నావో దానికి అనుగుణంగా. ఆ ఆకృతి సర్వలక్షణ సమన్వితమై, పరిణతి చెందినదై, అత్యంత ప్రకాశవంతమై, అతి ప్రశాంతమై, కావలసిన విధంగా మలచ బడ వీలైన, కావలసినట్లుగా సంకోచ వ్యాకోచాలు పొందగల, ఇచ్ఛామాత్రం తేలిక కాగలిదిగా నీ వెప్పుడు భూమిని నీ కాళ్ళతో తాపి గాలిలోకి ఎగిరి తేలిపోతున్న కల కనలేదా? గాలిలో ఇష్టమొచ్చినట్లు తిరుగుతావు, కొద్దిగా నీ భుజాన్ని ఓ పక్కకు నెట్టడంతో ఆ దిశగా పోతావు, మరో పక్కకు నెట్టితే వేరొక దిశగా పోతావు, ఆ విధంగా నీ కిష్టమొచ్చినట్లుగా ఎక్కడికి కావాలనుకుంటే అక్కడికి అతి సులభంగా పోతూ చివరకు తిరిగి శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తావు. ఊహా మాత్రంగా అలా చేయగలిగినట్లే నీ శరీరంతోను, నీ ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలకు సంబం దించిన కదలికలతోను అదే విధంగా చేయగలగాలి — అయితే, అచ్చట ఊపిరి తిత్తు లుండవు, కాని ఒక సంకేతాత్మకమైన కదలిక వెనుక నీకు తేలికపడగల శక్తి నిచ్చే యదార్థమైన కదలిక వుంటుంది; అటు పైన నీవు గురుత్వాకర్షణ ప్రభావానికి లోనుగావు, దాని నుండి తప్పించుకుంటావు. ప్రతి అవయవం విషయంలోను అదే పద్ధతి కొనసాగుతుంది.

ఊహాగానానికి అంతులేదు — అనగా ఎప్పుడు కావాలనుకుంటే అప్పుడు ప్రసన్నంగా, దాపరికం లేకుండా ఉండగలుగుట. అప్పుడు సహజంగానే ఈ వ్యవస్థలో ఎముక లుండాల్సిన అగత్యం ఉండదు. అది చర్మంతోను, అంతర అవయవాలతోను కూడిన అస్థిపంజరం కాదు, వేరుగా నుంటుంది, సంకల్పం ప్రకారం మెలిగే కేంద్రీకృతమైన శక్తి. దీని అర్థం ఏ విధమైన నిర్దిష్టమైన గుర్తించ గల రూపం ఉండదని కాదు. దాని నిర్మాణం దృఢమైన రేణువులతో గాక లక్షణా లతో కూడి వుంటుంది. చెప్పాలంటే, అది మోటుగా బలిసి ఇటు అటు తిరగలేని శరీరాకృతికి భిన్న మైన, ఆచరణకు అనువైనటువంటి, అనావశ్యక హంగులు లేని, కోమలమైన స్వేచ్ఛా కదలికలున్న, తేలికైన శరీరాకృతి.

ఇక్కడున్న ప్రతి ఒక్కరితో చైతన్యవంతమైన సంబంధం ఏర్పరుచుకొన్న తర్వాత నేను ఆ పరమాత్మతో కలిసిపోయాను. అపుడు నాకు శరీరం లేదు, అది కేవలం ఒక మాధ్యమం. ఆ మాధ్యమం ద్వారా దైవం తన దివ్యకాంతిని, దివ్య చైతన్యాన్ని, దివ్యానందాన్ని వారి వారి అర్హతలకు తగ్గట్టు వారిపై కురిపిస్తాడు.

శ్రీమాత

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

మార్పు చోటు చేసుకోవటానికి సమయం పడుతుంది

ఆ ప్రకారంగా నేనిప్పుడు వివరించినట్టుగా మారడానికి మూడొందల వత్స రాల కాలం సరిపోదని నా నమ్మకం. అంతకు మించి ఇంకెంతో కాలం అవసర మౌతుందనిపిస్తుంది. తీవ్రమైన ఏకాగ్రతతో శ్రమిస్తే, బహుశా....

అయితే అందుకు ఎన్నో అభ్యంతరా లున్నాయి. పరిసర వాతావరణం కూడా ఎంతో కొంత మార్పుచెందితే తప్ప శరీరం మార్పుచెందటం అసాధ్య మని అనుకోవచ్చు. అంతగా నీవు మార్పు చెందినట్లయితే ఇతర విషయాల పట్ల నీ సంబంధం ఏ విధంగా నుంటుంది? అలాగే ఇతర జీవులతో కూడా? మిగతా విషయాలన్నీ కూడా మార్పు చెందడం, కనీసం అవసరం మేరకైనా ఉని కిని కాపాడుకోవటానికి, కొనసాగించటానికి అవసరమేమోనని అనిపిస్తుంది. అట్టి పరిస్థితి చిక్కు సమస్యలకు దారి తీయవచ్చు. ఎందుకనగా ఈ పనిని నిర్వర్తిం చటానికి ఇక ఎంత మాత్రం ఒక వ్యక్తిగత చేతన చాలదు, ఒక సమిష్టి చేతన అవసరం గనుక, ఆ కారణంగా సమస్య మరింత జటిలమవుతుంది.

CWM 5:55-61

రెండు పద్ధతులు, రెండు సంభావ్యతలు

ఇక్కడ రెండు విషయాలున్నాయి. సంపూర్ణమైన అతిమానస ఆవిర్భావన సంభావ్యత ఒకటి, భౌతిక శరీరం ఒక అతిమానస శరీరంగా లేక ఒక మానవదేహం అతిమానసదేహంగా రూపాంతరం చెందే సంభావ్యత మరొకటి — ఒక క్రమాను సారంగా రూపాంతరం చెందటం. అట్టి రూపాంతరీకరణకు బహుశా ఎన్నో సంవ త్సరాలు పట్టవచ్చు. ఆ విధంగా సృష్టించబడిన జీవి, జంతువు మనిషిగా పరిణా మం చెందినట్లుగా నుండదు, అయితే పూర్తిగా పశుప్రవృత్తి అంటని అతిమానస జీవిగా కూడా రూపొందదు, కారణం దాని పుట్టుక జంతుపరమైనది గనుక. ఆ విధంగా ఒక మార్పిడి జరగవచ్చు — జీవి పుట్టుకస్థాయి నుండి విముక్తి చెంద డానికి తగినంత మార్పు — కాని ఏది ఏమైనా అది ఒక స్పష్టమైన సంపూర్ణ అతిమానస సృష్టి కాజాలదు. శ్రీఅరవిందుల ప్రకారం మధ్యస్థమైన ఒక జాతి రూపొందుతుంది — బహుశా కొందరు వ్యక్తుల సమూహం లేదా ఒక వర్గం

కావచ్చు, మనకు తెలియదు – నిచ్చెన ఎక్కటంలో మధ్యనున్న మెట్లు ఉప యోగపడినట్లుగా మార్పుచెందే ప్రక్రియలో ఒక మధ్యంతర వ్యవస్థగా సృష్టి యొక్క అవసరాలకు తగినట్లుగా పనిచేసే లేక కొనసాగే స్థితి. కాని అన్ని మానవ శరీరాలు ప్రస్తుతమున్న విధంగానే రూపొందిన దేహంతో మొదలిడితే కలిగే ఫలితం పూర్తిగా అతిమానస పద్ధతిలో, ప్రక్రియలో రూపొందినట్లుగా నుండదు. జంతు ప్రవృత్తి అంతా మటుమాయమై బహుశా, అధికంగా అతిమానుషమైనదిగా కనపడవచ్చు. కాని దాని శరీరాకృతి మాత్రం పూర్తిగా అతిమానస విధానంలో రూపొందిన సమగ్రమైన శరీరంగా నుండదు.

CWM 9:131-32

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

మనిషిని కలవడానికి దైవం స్వయంగా ముసుగు ధరిస్తాడు

నిస్సందేహంగా. మొదటి నుండి మనము దైహికంగా అతిమానసంలో మనుగడ గడిపినట్లయితే, ఎవ్వరూ మనలను సమీపించగలిగే వారు కాదు, సాధన కూడా జరిగేది కాదు. మనకు, పుడమికి, మనుషులకు మధ్య సంబంధమేర్పడే ఆశ వుండేది కాదు. ఇప్పుడున్న స్థితిలో కూడా శ్రీమాత ఎల్లప్పుడూ తనలో తాను రమిస్తూ ఉండటానికి బదులు సాధకుల నిమ్న చైతన్య దిశగా రావలసి వచ్చింది. లేనట్ల యితే "ఎంత దూరంగా, ఎంత కఠినంగా మీరున్నారు. మీకు నాపై ప్రేమ లేదు, మీ నుంచి నాకు సహాయం అందుటలేదు, వగైరా వగైరా," అని అనటం ప్రారంభిస్తారు.

మనిషిని కలుసుకోవడానికి దైవం స్వయంగా ముసుగు ధరించ వలసి వస్తుంది.

CWSA 32:93-94

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

శరీరము — మానవ, దివ్య శరీరములు

శరీరం ఒక చిహ్నం — రూపుదాల్చిన దైవకార్యం

మనిషి అభివృద్ధి చెందుట ఇక ఎంత మాత్రం అవసరం లేనప్పుడు మాత్రమే నా శరీరం వారి ఇచ్ఛకు తగినట్లు స్వేచ్ఛగా అతిమానసీకరించబడ గలదు.

*

దైవశీర్షం ఎల్లప్పుడు ఒక భౌతిక శరీరాన్ని తీసుకుంటుంది అనేది వాస్తవం — ఆ శరీరాన్ని తనకు తగిన పనిముట్టుగా పరివర్తన చేసి తాను భూమిపై అభివ్యక్తమవాలనే ఇచ్ఛతో అనేది కూడా వాస్తవం — అలా చేయటంలో ఇంతవరకు అతడు ఓడిపోయేవాడు. కారణాలేవైనా, ఈ పరివర్తన పూర్తి కాకుండానే ఆ శరీరాన్ని 'అతడు' విడిచిపెట్టవలసి వచ్చేది.

ఏ దేహంలో దైవం భూమిపై అభివ్యక్తమవాలో, ఆ దేహంలో సంపూర్ణ పరివర్తన జరిగే వరకు, దైవం దానిని విడువకుండా ఉండాలంటే — కనీసం ఒకే ఒక్క వ్యక్తిలోనైనా — ఈ క్రింది లక్షణాలు ఉండి తీరాలి. అవి: 1) సామరస్యం 2) దృఢత్వం 3) నిజాయితీ 4) ఓర్పు 5) స్వార్థం లేకపోవుట 6) ఆత్మస్థైర్యం, గాంభీర్యం.

ఏ దేహంలో దైవం అభివ్యక్తమవుతాడో, ఆ దేహం అది చేయబోవు దైవకార్యం కంటె కూడ, ఎక్కువ ప్రాధాన్యత సంతరించుకుంటుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే, ఆ దేహం భూమిపై దైవకార్యం యొక్క రూపం ధరించిన ఒక మూర్తిగా, ఒక చిహ్నంగా ఉండాలి.

CWM 13:54-55

పాత దేహాన్ని దైవకార్యానికి సరిపోయేటట్టు సంస్కరించుట

గత కొద్ది రోజులుగా ఉదయం నిద్ర లేచినపుడు, నేను నాది కాని వేరొక దేహంలో ప్రవేశిస్తున్న విచిత్ర అనుభవం కలిగేది. నా దేహం దృఢంగా, ఆరోగ్యంగా పూర్తి జీవంతో, శక్తివంతంగా, కోమలంగా, పొందికగా నుంది. కొత్త దేహాని కివేమీ లేవు. దీనితో స్పర్శ బాధాకరం. దీనికి అలవాటు పడడం చాల కష్టం, చాల కాలం పడ్తుంది నాకు దీనికి అలవాటు పడటానికి.

చేదు నిజాయితీతో, స్థిరంగా, చాలా మార్లు ఈ శరీరం అడుగుతుంది నన్ను — "ఎవరి నుండైనా, దేనినైనా, అసలెందుకు కోరాలి నేను? నన్ను నేనుగా విడిచిపెడ్తే నేనేమీ కాను, నా కేమీ తెలియదు, నేనేమీ చేయలేను. సత్యం నాలో చొరబడి దిశానిర్దేశం చేస్తే తప్ప నేను ఎట్టి అతి చిన్న నిర్ణయం కూడ తీసుకోలేను, ఏ ప్రాముఖ్యం లేని అతి స్వల్ప పరిస్థితులలో కూడ మంచి ఏదో, ఎలా చేయాలో, ఎలా జీవించాలో కూడా తెలుసుకోలేను. ఎలా తప్పనిసరిగా అవాలో, అలా ఎప్పటికైనా పరిణామం చెందగలనా? ఈ భూమిపై, నా ద్వారా, ఏది అభివ్యక్తమవాలని కోరుకుంటున్నదో, అది ఎప్పటికైనా అభివ్యక్తం అవ గలదా?"

కాని నా హృదయం లోతుల నుండి, వాదానికి తావులేని వాస్తవికతతో మీ నుండి ఎందుకు వస్తుంది ప్రభూ, ఎల్లపుడు దీని సమాధానం — "నీవు చేయ లేకపోతే, ఇంకెవ్వరూ భూమిపై ఈ పని చేయలేరు."

ఈ వాదానికి ముగింపు ఒక్కటే — ఏ మాత్రం వెనుకంజ వేయకుండా నా ప్రయత్నాన్ని నేను కొనసాగించాలి, మరణం లేదా విజయం ఆసన్నమయే వరకు.

CWM 13:55-56

శరీరం యొక్క ప్రార్థన

నే నింకా చెప్పలేను "నేనే" అని. ఎందుకంటే, 'నేనే' అన్నపుడు జనం నా శరీరం గురించి ఆలోచిస్తారు. కాని ఆ శరీరం, ఇంకా నిజంగా నేను కాదు. అది ఇంకా పరివర్తన చెందలేదు. వారి బుద్ధిలో అది గందరగోళం ఏర్పరుస్తుంది. అదీ గాక నా కెప్పుడూ అనిపిస్తుంది: శరీరం యొక్క ఈ దృక్పథం తన అపరిపక్వ తను తాను గుర్తించడం అత్యంత అవసరమని, భౌతిక చైతన్యంలో స్థిరమైన ఒక సజీవ అణకువ ఉండడానికి ఇది అవసరమని. నా శరీరంలో పరివర్తన ఎప్పుడు పూర్తవుతుందో అప్పుడు చెప్పగలను 'నేనే' అని, అంతకు ముందు కాదు.

*

ఓ దివ్య తేజమా, అతిమానస సత్యమా, ఈ ఆహారంలో చొరబడు, ఈ శరీరమంత టిలో ప్రతి కణంలో ప్రవేశించు, ప్రతి అణువులో నీ అంతట నీవు స్థిరపడు.

అంతా పరిపూర్ణ నిజాయితీగ, ఏ ఆటంకాలు లేక పరిపూర్ణంగా, అవతరణను స్వాగతించేదిగా. ఇంకా నీవు కాని శరీరభాగాలన్నీ నీ కొరకు తెరచుకొని ఉండు గాక.

*

శరీరం ఆ దివ్య ప్రభువుతో ఇంకా ఇలా అంటుంది, "ఓ పరమేశ్వరా! నీవు నేనెలా ఉండాలని కోరుతావో, అలా అవుతా. దేనిని నేను తెలుసుకోవాలని నీవు కోరుతావో దానిని నేను తెలుసుకుంటా, దేనిని నేను చేయాలని నీవు కోరుకుంటావో, దానిని నేను చేసి తీరుతా."

CWM 13:57

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

శారీరక పరివర్తనా ప్రారంభాలు

అతిమానస శరీరం వైపు మరో ముందడుగు

ఒక అతిమానస వస్తురూపం నన్ను పూర్తిగా ఆవహించింది. ఆ రూపం నా కంటే ఒకింత పొడవుగా వుంది. దాని పాదాలు నా పాదాలను, దాని శిరస్సు నా శిరస్సును మించి ఉన్నాయి.

దీర్ఘచతురస్రాకార పీఠంపై ఒక దృఢమైన దిమ్మ — ఒక చతురస్రాకార పీఠంపై దీర్ఘచతురస్రాకార దిమ్మ — ఒక ఏకైక శిల్పరూపం. ఆ వెలుగు అతిమానస స్వర్ణకాంతిని గాక, భాస్వర కాంతిని వెదజల్లుతోంది. రాత్రివేళ అయితే స్పష్టంగా కనిపించేదని నా కనిపించింది.

ఆ రూపం నా భౌతిక శరీరం కంటె సాంద్రంగా ఉంది. వ్రేళ్ళ సందులనుంచి ఇసుక జారినట్లు భౌతిక శరీరం నుగ్గునుగ్గై రాలి కనుమరుగవుతున్నట్లు కనిపించింది.

ఆ రూపాన్ని మాటల్లో చెప్పలేము. అది మాటల కందనిది. మాటలు స్వల్పమైనవి, సంకుచితమైనవి, అజ్ఞానంతో కూడుకున్నవి.

ఆ రూపాన్ని పొందేందుకు పూర్వీకులు వరుసగా చేసిన ఎన్నో ప్రయత్నాలను నేను గాంచాను.

నా కెన్నో శిరస్సులున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది.

ఫిబ్రవరి 29 వతారీఖున కలిగిన అనుభవం సాధారణమైనది, కాని ఈ అనుభవం నా కోసమే అన్నట్లు అనిపించింది.

ఇది నా కెన్నడూ కలగని అనుభవం. నేను అతిమానసశరీరం చూడడం ఆరంభమైంది,

నాకు ఇటువంటి అనుభవం సృష్టికారకమైన భగవంతుని దివ్యజ్ఞానమహస్సు భౌతిక చైతన్యంతో ఐక్యమయినప్పుడు కలిగింది. కాని అది సూక్ష్మతరమైన అనుభవం. ఇది శరీరంలో కలిగిన ప్రత్యాక్షానుభవం. నిజానికి అతిమానసిక శరీరానుభవం నాకు కలుగలేదు. నేను దాన్ని చూడనూలేదు. అదే నేనయ్యాను.

అది నా నుండే వ్యాప్తి చెందింది. వెలుగును ప్రసరించింది. ప్రతిఒక్కరి లోకి వేలకువేల నిప్పురవ్వలు చొచ్చుకుపోతున్నట్లుగా నుంది. అక్కడనున్న ప్రతి ఒక్కరిలో ప్రవేశించడం చూశాను. అది మరో ముందడుగు.

Conversations with a diciple, Sept 12, 1956

శరీరంలో అతిమానసిక శక్తి

మొన్నటి నడిరేయి నాకన్నా పెద్దది, శక్తివంతమైనజీవి నా శరీరాన్ని ఆవహించిన అనుభూతి కలిగి మేల్కొన్నాను. ఆ శక్తి నాలోనే ఇమడలేక పొంగి పొరలుతూ అసౌకర్యపడుతున్నట్లుంది.

ఆ రాత్రి పడకపై వెల్లకిలాపడుకున్నా. నా శరీరమంతా వేగవంతమైన, తీవ్రమైన కాని ఒక నిశ్చలమైన కంపనకు గురి అయినట్లనిపించింది. దీన్ని ఎలా వివరించేది? అది శూన్యంలో కదలలేదు, కేవలం ప్రకంపనేగానే నుండింది. నిశ్చల స్థితిలోనే వుండింది. నా శరీరాకృతియావత్తూ ధగధగగా మెరుస్తున్న శ్వేతకాంతితో దివ్య చైతన్యపు వెలుగైంది. ప్రతి జీవకణం ప్రకంపించినట్లు నా శరీరాని కనిపించింది. అదంతా ఒక్క ప్రకంపనలోని భాగమే.

అది శరీరాన్ని మించి విస్తరించింది. (ఆరు సెంటీమీటర్లని సూచిస్తూ సైగ) వా పడకపై పూర్తిగా నిశ్చలంగానే వున్నాను. అపుడు అది కదలికలేకుండా, స్థల

అతిమానస చైతన్య వెలుగు వైపుకు తిరిగిన చైతన్యం
అది సత్యం కోసం తపిస్తూ సత్యంతోనే సంతృప్తి నొందుతుంది.

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

మార్పిడి కాకుండా చైతన్యవంతంగా పైకి లేవటం ఆరంభించింది. నా చైతన్యం దివ్య చైతన్యం వైపుకు ఆరోహణ చెందుతున్నట్లనిపించి అదే స్థితిలో వున్నాను. (*శ్రీమాత తన రెండుచేతులను జోడించి నొసటికి సమాన స్థాయిలో ప్రార్థన చేస్తున్నట్లు వుంచింది.*)

పదిహేను నిముషాలు కదలకుండా కూడలిలో కలిసేంతవరకు చైతన్యం పైకి లేచింది.

అది ఒక చైతన్యవంతమైన కూడలి, సంపూర్ణ జాగ్రదావస్థలో జరిగే సమాధి స్థితిలో కాదు.

అలా చైతన్యం ప్రతివస్తురాశికి ఆవల కదలిక లేకుండా, దేశకాలాదులకు బయట, శాశ్వతంగా, పరిపూర్ణంగా ఏకైక దివ్య చైతన్యమయింది. ఒక సచ్చిదానందంలో, పారవశ్యతలో అనిర్వచనీయంగా — నాకు తెలియదు.

అదంతా శారీరక చైతన్యానుభవమే. చివరి మార్పుకు ఎంతో దూరమయింది కాదు. కాని చేయవలసింది ఎంతో ఉంది. ఆ మార్పు శరీరంలో అతిమానసిక శక్తి రూపంలో ఉందని మనం చెప్పవచ్చు.

భౌతికాహంకార విచ్ఛిన్నత

మొదటి సారిగా దాదాపు మూడుగంటలపాటు భౌతికాహంకారం సంపూర్ణంగా విచ్ఛిన్న మైంది. సచ్చిదానందశక్తి తప్ప మరేమి మిగలలేదు. చైతన్యంలోనే గాక భౌతిక సంవేదనలలోను ఆ దివ్య సచ్చిదానందం విశ్వమంతా నిరంతర ప్రవాహంగా విస్తరించింది.

ఈమూడు గంటల సమయంలోనే చైతన్యం పూర్తిగా భిన్నరూపం దాల్చింది. ఈ భూమికి వెలుపలగాక, భువిపైనే నిలచిపోయింది. శారీరక చైతన్యం కూడా భిన్నరూపం దాల్చింది. మిగిలింది యాంత్రికమైన శరీరం మాత్రమే. అది ఏ విధంగానైనా ఉండగలదు. దాదాపు 70 సంవత్సరాలు ఈ చైతన్యశక్తిని ప్రతి ఒక్క శరీర జీవకణంలోనికి చొప్పించగలిగాను. అది చైతన్యవంతమయ్యే విధంగా. అదంతా వెనక్కి వెళ్ళిపోయినట్లనిపించింది. ఆ మూడుగంటలకాలంలో శ్రీమాత ద్వారా ఆ పరమాత్మ వ్యక్తపడుతున్నట్లు తప్ప యింకేమీ లేదు. అది దివ్యశక్తి

వంతమైన నిరంతర ప్రవాహం, పరమాత్మే వివిధ రూపాలలో వ్యక్తమవుతూ వున్నట్లు.

ఆ దివ్యచైతన్యం విశ్వమంత విశాలమైనది. నిరంతర చైతన్య స్వరూపిణి. అంతా తానే అయి ఒక్కటిగా, సంపూర్ణంగా వ్యక్త పడే సాక్షాత్కారం. దానిలో ఏ విభజన లేదు. వివిధ రంగులతో, ప్రకంపనలతో శక్తులతో కూడి అసాధారణమైన ఏకీకృత చైతన్యమది. అంతా దానిలోనే ఉంది. అందులో సత్ , చిత్ , ఆనందం అనే మూడు ఉన్నత లక్షణాలు స్పష్టంగా గోచరిస్తూ ఉంటాయి. అది నిరంతరం కొనసాగుతుండే విశ్వవ్యాప్త అపారత.

అది చలిస్తుంది, చలించదు. దానిని ఎలా వివరించేది?

అది నిరంతరం ఆగకుండా చలిస్తూనే ఉంటుంది. అయినా స్థలమార్పిడి వుండదు. అది శాశ్వతమైనది. పునరావృతంకానిది. ఆద్యంతాలు లేనిది. పునరావృతం కాకుండా వుండే ప్రత్యక్ష జ్ఞానం.

Conversation with a disciple, May, 1960

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

శరీరంలో వంతెనల నిర్మాణము

విజయగీతిక: అది జరిగింది

(ఏప్రియల్ 12, 1962 నాటి రాత్రి అనుభవం)

రాత్రి నేను హఠాత్తుగా మనం విశ్వయోగమని పిలిచేదాని పూర్తి ఎరుకతో నిద్ర లేచాను. సర్వోత్కృష్ట దివ్యప్రేమ మహాస్పందనలతో అభివ్యక్తమవుతున్నది. ప్రతి స్పందనా తన అభివ్యక్తతలో మునుముందు రాబోయే ప్రపంచాన్ని తీసుకువస్తున్నది. అది శాశ్వతుని అత్యాశ్చర్యకరమగు విస్మయం కలిగించే దివ్య ప్రేమ, కేవలం దివ్యప్రేమ యొక్క అసాధ్యమైన స్పందన. ప్రతి స్పందనా దాని అభివ్యక్తతలో ఈ విశ్వాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళుతున్నది.

అక్కడ దృఢవిశ్వాసం — ఏది జరగాలో అది జరుగుతందనీ, అతిమానస దివ్యాభివ్యక్తత సాక్షాత్కరించుకో బడుతుందనీ.

ప్రతిదీ వ్యక్తిత్వరహితము, ఏదీ వ్యక్తిగతం కాదు.

ఇది ఆ విధంగా సాగిపోతూ, పోతూ, పోతూ ఉన్నది. ఏది జరగాలో అది జరుగుతుందనే దృఢవిశ్వాసం.

అనృతం యొక్క ఫలితాలన్నీ తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి: మృత్యువు ఒక భ్రాంతి, వ్యాధి ఒక భ్రమ, అజ్ఞానం ఒక భ్రమ — వాస్తవం కానటువంటి, ఉనికి లేనిదేదో, కేవలం దివ్యప్రేమ, దివ్యప్రేమ, దివ్యప్రేమ — అపారమై, అసాధ్యమై, అత్యాశ్చర్యకరమై ప్రతిదానినీ తీసుకువెళ్తూ.

దానిని ప్రపంచంలో ఏ విధంగా వ్యక్తీకరించగలం? అది అసాధ్యం ఎందువల్లనంటే వైరుధ్యం వల్ల. కాని అప్పుడు ఈ విధంగా తెలుపబడింది: "అతిమానస దివ్యసత్యాన్ని ప్రపంచం తెలుసుకోవాలని నీవు అంగీకరించావు... అది పూర్తిగా, సమగ్రంగా వ్యక్తీకరించబడుతుంది."

అవును, అవును...

అది జరిగింది

(దీర్ఘ నిశ్శబ్దం)

వ్యక్తిగత చైతన్యం తిరిగి వెనుకకు వచ్చింది. సరిగ్గా అప్పుడు ఒక పరిమిత సంవేదన, బాధా పరిమితి; అది లేక వ్యక్తి లేడు. మేము మరల దారిలో ప్రయాణం కొనసాగిస్తున్నాం, గెలుపు తథ్యమని. ఆకాశాలు పూర్తిగా విజయగానాలతో నిండిపోయాయి.

దివ్యసత్యం మాత్రమే ఉన్నది; కేవలం అది మాత్రమే అభివ్యక్తమై తీరుతుంది. ముందుకు సాగిపో!

సర్వోత్కృష్ట విజయుడా, పరమ ప్రభువా,
నీకు వందనములు

(నిశ్శబ్దం)

ఇప్పుడు, పని విషయంగా.

ఓరిమి, సహిష్ణుత, పరిపూర్ణ సమత్వం మరియు ఒక సంపూర్ణ విశ్వాసం.

(నిశ్శబ్దం)

దానిని అనుభవంతో పోలిస్తే నేను చెప్పేదంతా ఏమీ లేదు, ఏమీ లేదు, ఏమీ లేదు, మాటలు తప్ప మరేమీ లేదు.

మన చైతన్యం అటువంటిదే, సంపూర్ణంగా దివ్యప్రభువు కున్నటువంటిదే.

తేడా ఏమీ లేదు. మనం ఆ తత్ పదార్థమే, మనం ఆ తత్ పదార్థమే, మనం ఆ తత్ పదార్థమే.

CWM 15:391-92

ఒక వాగ్దానం సుసంపన్నమయింది

(శ్రీమాత తన 12/13 ఏప్రియల్ 1962 అనుభవాలలోని అంశాలను విపులీకరిస్తున్నారు)

నేను మూలంలో ఉన్నాను — నేనే మూలమును. రెండు గంటల కంటే ఎక్కువ, ఎరుకతో ఇక్కడ ఈ పక్క మీద, నేనే మూలం. పెనుగాలి తెరలు తెరలుగా వీస్తూ ధూళిని లేపినట్లు, పెద్ద ధూళిమేఘంలాగా విస్ఫోటనాలలో అంతమవుతూ, ప్రతి ధూళిమేఘం విశ్వమంత పరిధిని కలిగి ఉంది.

దాని పరమోత్కృష్ట అంతస్సారంలో అది దివ్యప్రేమ — దానికి, ఆ మాటను జనులు సర్వ సాధారణంగా అర్థం చేసుకొనేదానికి, ఏ విధమైన సంబంధమూ లేదు.

ఈ దివ్యప్రేమ యొక్క అంతస్సారంతో కూడిన ప్రతి ధూళిమేఘం విడిపోతూ, పరచుకొంటున్నది... కాని అవి శక్తులు కావు, అది శక్తుల లోకం కంటే చాలా సూదూరంగా ఆవల నున్నటువంటిది. మనకు తెలిసిన విశ్వం ఉనికి ఏమాత్రం లేదు. అది ఒక విధమైన విపరీతమైన భ్రాంతి, దానితో ఏ విధమైన సంబంధం కలిగి లేదు. అక్కడ కేవలం విశ్వం యొక్క సత్యం మాత్రం ఉంది, అటువంటి రంగులతో కూడీన పెద్ద ధూళిమేఘాలు — అవి రంగు లద్దబడి ఉన్నాయి. ఒక విధమైన రంగులోని అంతస్సత్వంతో.

అది అత్యంత ఆశ్చర్యకరం. నేను ఆ విధంగా రెండుగంటల కంటే ఎక్కువ, ఎరుకతో ఉన్నాను.

అప్పుడు నాకు ఒక దివ్యవాణి ప్రతిదానిని వివరించి చెపుతున్నది (కచ్చితంగా చెప్పాలంటే దివ్యవాణి కూడా కాదు, కాని ఏదో శ్రీఅరవిందుల మూలం, ఆద్యమూలం నుంచి ఈ మధ్యనే వెలువడిన ధూళి మేఘం వంటిది). అనుభవం పొరలు పొరలుగా విడివడగానే, ఈ వాణి ప్రతి ధూళిమేఘాన్ని నాకు వివరించి చెప్పింది, విశ్వం యొక్క ప్రతి పరిధిని; అంతట అది ఇదంతా ఏ విధంగా ఇలా

తయారయిందో వివరించి చెప్పింది (శ్రీమాత తిరగవేసిన సంజ్ఞ చేసి చూపారు): విశ్వం వికృతమైన విధం. అది ఏ విధంగా సంభవించగలదని నేను దిమ్మెర పోయాను. ఆ దివ్యచైతన్యంతో, ఆ పరమోత్కృష్ట చైతన్యంతో, ఇప్పుడున్న దానికీ, వికృతమైన విశ్వానికీ, అన్వయించడానికి, ఆ దివ్యచైతన్యమును కోల్పో కుండా సంబంధాన్ని ఏర్పరచడం ఎలా? రెండింటి మధ్య సంబంధం అసాధ్యమని పించింది. అప్పుడు, నేను ఆ దివ్యకార్యమును భూమి మీద చేస్తానని, అది జరిగి తీరుతుందని చేసిన వాగ్దానమును, ఆ దివ్యవాణి లాంటిది నాకు గుర్తు చేసింది. "నేను దివ్యకార్యమును చేస్తానని, అది జరిగి తీరుతుందని చేసిన వాగ్దానం"...

అంత మట్టుకు (ఏప్రియల్ 13), నేను చాలా విషయాలు నేర్చుకున్నాను, కాని వాటన్నింటినీ కంచెకు ఇటువైపు నుంచి నేర్చుకున్నాను. ఇప్పుడు నేను కంచెకు అటు వైపు ఉన్నాను. పూర్తిగా కాదు, కాని కనీసంగా, ఎక్కువ భాగంలో.

జూలై 4, 1962

అంతిమ విజయం దివ్యప్రభువుదే

ఇంతమట్టుకు నేను జీవించి ఉన్నానంటే కారణం దివ్యప్రభువు నేను జీవించి ఉండాలని కోరుకున్నాడు గనుక. లేని పక్షంలో నేను చాలా కాలం క్రిందటే వెళ్ళి పోయి ఉండేదానిని.

నేను శరీరంలో ఏమాత్రం లేను. నేను దానిని దివ్యప్రభువు సంరక్షణకు వదలివేశాను, దానికి అతిమానసం కావాలో అక్కర లేదో అనేది ఆయన నిర్ణయా నికే వదలివేశాను. నాకు తెలుసు, నేను చెప్పాను కూడా, ఇదే అంతిమ పోరాట మని.

ఏ ప్రయోజనం కోసం ఈ శరీరం సజీవంగా వుండాలో అది నెరవేరితే అనగా, అతిమానస పరివర్తనకు తీసుకోవలసిన మొదటి అడుగు అది ... అంటే అది ఈ రోజున కూడా కొనసాగించబడుతుంది. ఇది దివ్యప్రభువు నిర్ణయం. నేను ఆయన ఏమి నిశ్చయించారని కూడా అడగటం లేదు. ఈ శరీరం పోరాటం భరించడానికి అశక్తమైనదైతే అది కరిగి అదృశ్యమై పోవలసినట్లైతే, అప్పుడు మానవజాతి ఒక అపాయకరస్థితి ద్వారా పయనించవలసి ఉంటుంది. అసురశక్తి

శ్రీఅరవిందుల రూపాన్ని ధరించడంలో, దేనిని సృష్టించడంలో సఫలీకృతమైనదో అది అతిమానస సాక్షాత్కారం అనే పేరు మీద కొత్త మతాన్నీ లేదా ఆలోచనలనూ, బహుశా క్రూరమై, కనికరం లేనిదానిని సృష్టించవచ్చు. కాని అది నిజమైనది కాదని ప్రతివారు తప్పక తెలుసుకోవాలి. అది శ్రీఅరవిందుల బోధ కాదు, ఆయన బోధించినదాని సత్యం కాదు. శ్రీఅరవిందుల సత్యం ప్రేమ, ప్రకాశము, దయల సత్యం. ఆయన శ్రేయోభిలాషి, గొప్పవాడు, దయాళువు, దివ్యుడు. అంతిమ విజయం ఆయనకే దక్కుతుంది.

ఇప్పుడు, ప్రత్యేక వ్యక్తిగా, నీవు సహాయం చేయదలచుకుంటే, నీవు కేవలం ప్రార్థనను చేయి. దివ్యప్రభువు ఏది కావాలనుకొంటే అది జరిగి తీరుతుంది. ఆయన దేనిని ఇచ్ఛగించినా దానిని ఈ శరీరంతో చేస్తాడు....

CWM 15:389

నూతన విధానంలో మరణించడం

ఈ ఉదయం నాకు ఏదో చెప్పబడింది (నేను అది ఈ రోజు ప్రొద్దున అనే అనుకుంటున్నాను లేక రాత్రినా నాకు గుర్తు లేదు); అది శరీరానికి చెప్పబడింది, నాకు కాదు. శరీరం పూర్తిగా శుద్ధి చెందే వరకూ అది కొనసాగుతుందని, ఆ దశలోలో దానికి తన పనిని కొనసాగించటానికి లేక .... మధ్య ఎంపిక ఉంటుంది. జీవకణాల స్థాయిలో అది పూర్తి శుద్ధిని అందుకున్నప్పుడు (జనులు సర్వసాధారణంగా పిలిచే భౌతికపరమైన 'శుద్ధి', అది కాదు) దివ్యప్రభావపు దృక్పథంలో, అనగా, ప్రతి కణం పరమేశ్వరుని ప్రత్యేక ప్రభావానికి లోనైనప్పుడు (ఆ పని ఇప్పుడు చేయబడుతూ నున్నది), ఆ పని చేయబడుతుందని శరీరానికి చెప్పబడింది, ఒకసారి గనక ఆ పని పూర్తయితే, శరీరం తనకు తాను, పూర్తిగా పరమేశ్వరుని ప్రభావంలో ఉండి, అప్పుడది నిశ్చయించుకుంటుంది: కొనసాగాలా లేక కరిగిపోవాలా అనేది. ఇది చాలా ఆసక్తిదాయకమైన విషయం, కారణం... కరిగిపోవడం అంటే చెల్లాచెదరైపోవడం అంటే విరజిమ్మటం, కాని విరజిమ్మటం (అది తేలికగా అర్థమవుతుంది) అంటే చైతన్యం చాలా విశాలమైన ప్రదేశంలో పరచుకోవడం. కనుక జీవకణాలకు ఆ ఎంపిక ఇవ్వబడుతుంది, అదే పద్ధతిలో పని చేయాలా (చెల్లాచెదరైపోవడమనే సంజ్ఞ) లేక ముద్దగా పోగవాలా అనేది (శ్రీమాత పిడికిలి

బిగించి చూపించారు) ఈ సమస్యకు ఈ కోణం నుంచి ఊహించడం ఇది మొదటి సారి, అనగా ఒక సాధారణమైన పని దృక్పథంలో.

ప్రశ్న: కాని ఆ విరజిమ్మడం అనేది ఏ విధంగా అనేది తెలియడం లేదు.... అది విరజిమ్మబడితే, అది కరిగిపోతే, మొత్తం పని అంతా కరిగిపోయి నట్లవుతుంది, అంతే కదా?

సమా: లేదు, ప్రతి జీవకణం సంపూర్ణంగా ఎరుక కలిగినది.... అది స్పష్టంగా (బాహ్య ప్రమాణం ప్రకారం) నూతన విధానంలో మరణించడం, అది సాధ్యమే — అది ఇక ఏమాత్రం వాస్తవంగా మనకు తెలిసిన విధానంలో మరణించడం కాదు.

Conversations with a disciple July 31, 1963

శక్తివంతమై, చాలా సమయం పాటు చొచ్చుకుపోయిన అతిమానస శక్తులు

(ఆగష్టు 26 రాత్రి నుంచి 27 వరకు, 1968)

"శక్తిమంతమై, చాలా సమయం పాటు శరీరంలోనికి చొచ్చుకుపోయే అతిమానసిక శక్తులు, ప్రతి చోటా ఒకే సమయంలో..."

శరీరంలోనికి చొచ్చుకుపోవడం. అవును, చొచ్చుకుపోయే ప్రవాహ ప్రసారం, నాకు చాలా సందర్భాలలో ఈ అనుభవం కలిగింది, కాని ఆ రోజు రాత్రి (అనగా, మునుపటి రాత్రి) అది ఒక్కసారిగా హఠాత్తుగా వచ్చింది, అక్కడ అతిమానసిక వాతావరణం తప్ప మరేదీ లేదనిపించే విధంగా, అక్కడ అది తప్ప మరేదీ లేదు. నా శరీరం అందులో ఉంది. అది ప్రతి చోటనుంచి, ప్రతి చోటనుంచి, ప్రతి చోటనుంచి ఒకే సమయంలో ప్రవేశించాలని ఒత్తిడి చేస్తూ ఉన్నది — ప్రతి చోటా. కనుక ఆ ప్రవేశిస్తున్నది ప్రవాహ ప్రసారం కాదు, అది ప్రతి చోటా చొచ్చుకుపోతున్న వాతావరణం. అది ఆ విధంగా కనీసం 4 లేక 5 గంటలు కొనసాగింది. అక్కడ కేవలం ఒకే ఒక్క శరీరభాగం మాత్రమే ఉంది, అందులో అది ఏమాత్రం చొచ్చుకుపోలేదు, అది ఇక్కడి నుంచి అక్కడి వరకు (శ్రీమాత కంఠం నుంచి శిరస్సు అగ్రభాగం వరకు చూపించారు): అక్కడ దానికి బూడిదరంగు ఉంది, ప్రకాశం లేనిదై మందకొడిగా ఉంది, ప్రవాహప్రసారం తక్కువగా చొచ్చుకుపో

యిందా అని అనిపించే విధంగా.... కాని, దానిని వదలివేస్తే, మిగతా అంతటా, అంతటా... అది ప్రవేశించింది, ప్రవేశించింది, ప్రవేశించింది... అటువంటిది నేనెప్పుడూ చూడలేదు, ఎన్నడూ! అది కొన్ని గంటల పాటు ఉంది, గంటలు. సమయమంతా ఎరుకతోనే.

కనుక, అది వచ్చిన సమయంలో, అది అక్కడ ఉన్న సమయంలో నేను ఎరుకతో ఉన్నాను: "ఆహా, అది అందుకోసమే, అది అందుకోసమే, అదే ఆ తత్ , నీవు నా నుంచి కోరుకున్నదదే, ఓ ప్రభూ! అది అందుకోసమే, అది అందుకోసమే, అదే నీవు కోరుకున్నావు". ఆ క్షణంలో ఏదో జరగబోతున్న అనుభూతి నాకు కలిగింది.

CWM 11:122-23

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

శ్రీఅరవిందులు 'ప్రతిబింబం' అని పిలిచేది శరీరాన్ని. కనుక నేను ప్రభువును అడిగాను, భౌతిక శరీరాన్ని పరివర్తన చేయాలని ఆయన కోరుతున్నప్పుడు ఆయన ఏం చేస్తాడని; సమాధానంగా కిందటి రాత్రి ఆయన నాకు రెండు దర్శనాలు ఇచ్చాడు.

మృత్యువుకు సంబంధించిన అన్ని సాంప్రదాయిక నియమనిబంధనల నుంచి శరీర చైతన్యానికి విమోచనం కలిగించటం ఒకటి; తక్కినదానిలో అతిమానస శరీరం ఏ విధంగా ఉంటుందనేది ఆయన చూపించాడు. చూశావా, నేనడగటం ఎంతో మంచిదయింది కదా!

CWM 10:352-53

9 మే, 1970 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

రూపమార్పు

జీవితాన్ని ఒక నూతన అవగాహనతో చూచే సరిహద్దు మీద నేనున్నాను. ఇతరులు పనిచేసే తీరు, తమచుట్టూ జరిగే ప్రతిదానికీ వాళ్ళు ప్రతిస్పందించే తీరు, వస్తువులను చూచే సామాన్య, సాధారణ విధానం అదంతా కూడా చేతనకు సంబంధించిన ఒకానొక వైఖరిని తెలియపరుస్తుంది. చేతనకు సంబంధించిన ఒకానొక స్థాయినుండి దానిని చూడడం జరిగింది. ఒక రోజున నేను సూక్తులపై వ్యాఖ్యానించినపుడు, ఆ స్థాయి భిన్నమైనదని, వస్తువులను చూచే సాధారణ విధానాని కదెంతో భిన్నమైన కోణమని అకస్మాత్తుగా తెలిసింది. అదివరకుగల వస్తువులను చూచే విధానం దురవగాహన మైనదనీ, అసలటువంటి విధానాన్ని మనమెలా అనుసరించామా అని ఆశ్చర్యపోయేటట్లు అకస్మాత్తుగా తెలిసింది. అదెంతో భిన్నమైనది. నేను మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఈ నూతన 'వైఖరి' సహజ రీతిలో తనంత తానుగా వచ్చి స్థిరపడిందని, అదొక రూపాంతరీకరణకై చేసిన కృషి ఫలితం కాదని, అది వరకే సుస్థాపితమైవున్న రూపాంతరీకరణ అనే సంవే దన లేక అవగాహన కలిగింది.

అది సంపూర్ణం కాదు. యెందుకనంటే రెండు వ్యాపారాలూ తెలుస్తూనే వున్నాయి. కాని అది దారిలోనే వున్నట్లు నాకు నమ్మకం కలిగింది. ఆ నమ్మకం కలిగిన తరువాత అది ఆసక్తికరమైనది. చేతన కొన్ని భాగాలు, గొంగళిపురుగు దశనుండి సీతాకోకచిలుక స్థితికి రూపంతో సహా మార్పు చెందుతున్నట్లుగా, అటువంటి దేదో జరుగుతూన్నట్లుగావుంది.

అది సరిగ్గా దారిలో వుంది, భేదం చాలా స్పష్టంగా తెలిసేందుకు చాలినంత దూరంలో అది ఆ దారిలో సాగిపోయింది. ఒక్కసారి అది గనుక పూర్తైతే యేదో గట్టిగా నిలిచిపోతుంది.

(మౌనం)

స్వయంగా జీవకణాలకే యెంచుకొనే స్వేచ్ఛ నివ్వాలని చెప్పారు. ఆ ధ్యానమంతటికీ ముగింపు జీవకణాల సముదాయాల చేతనలో ఒక నూతన మూలకం యేర్పడడం. పురోగతిలో ఒక నూతన అనుభవం కలగాలి. ఫలితం

గతరాత్రి కనీసం వివరించి చెప్పలేని అద్భుతమైన జీవకణ అనుభవాలు కలిగాయి. అదొక నూతన వివేకోదయం అయివుండాలి.

ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు, 18 సెప్టెంబరు 1964

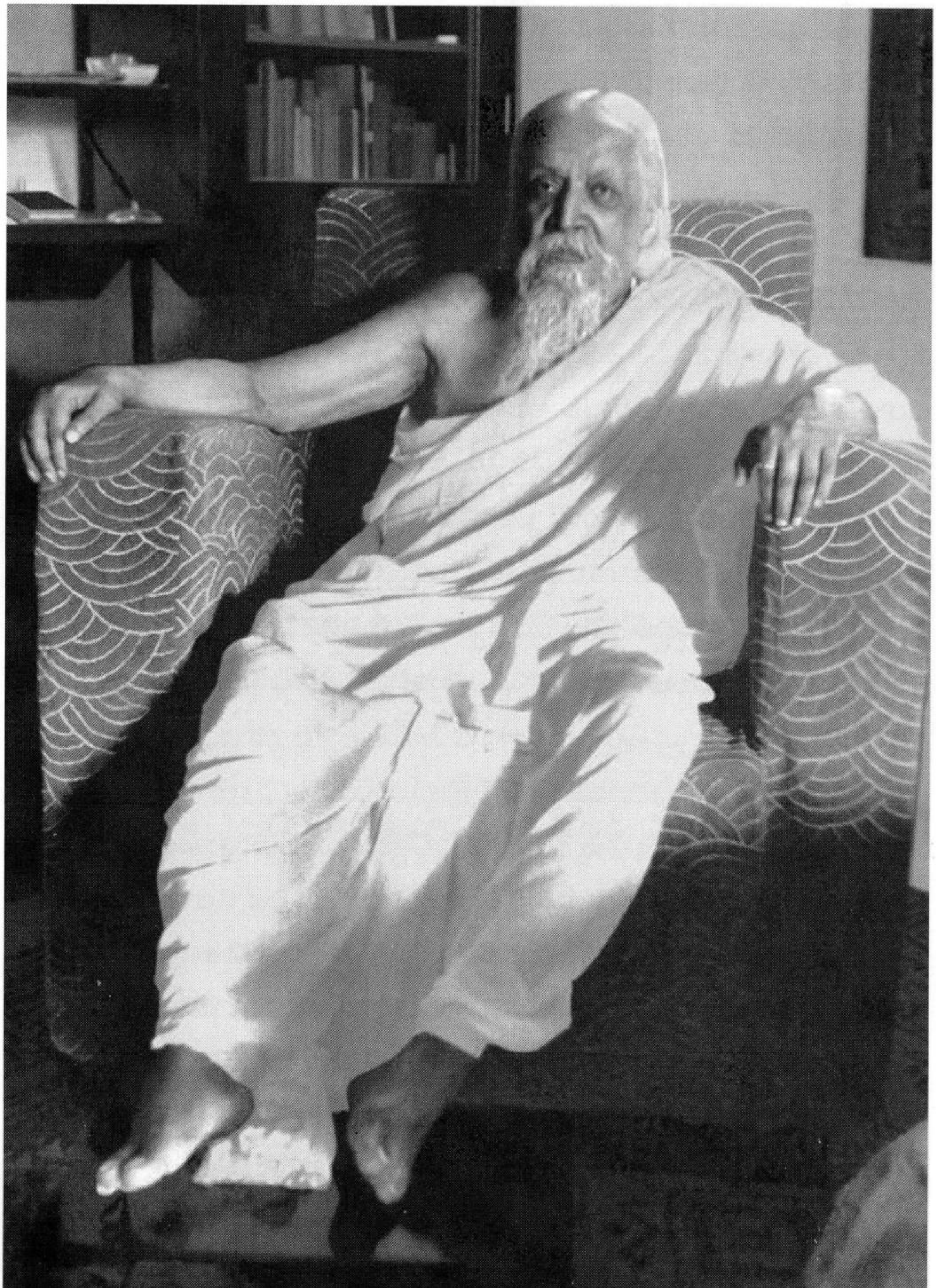
నూతన అవగాహన సరిహద్దు క్షేత్రం

నిన్ననో, లేక మొన్ననో రోజంతా ఉదయం నుండి రాత్రి వరకు "నేనున్నాను, — నేనున్నాను లేక భువిపై చనిపోయినవారి చేతన నాకున్నది" అని యేదో చెప్తూనే వున్నది. దానిని మాటల లోనికి మార్చి చెప్తే, ఈ విధంగా నాకు చెప్పినట్లనిపిస్తుంది. "భువికి, భౌతిక వస్తువులకు సంబంధించి నంతవరకు ఇది ఒక మృతజీవి చేతన లాంటిది.... భువిపై జీవిస్తున్న మృతజీవిని నేను". చేతన దృక్పథాన్ననుసరించి — యెందుకనంటే చేతన నిరంతరంగా తన దృక్కోణాన్ని మార్చుకొంటూ వుంటుంది — చేతన దృక్పథానన్ననుసరించి అది, "చనిపోయినవారు భువికి సంబంధించి నంతవరకు యిలా వుంటారు" అన్నట్లుంది, తరువాత, "భువికి సంబంధించినంత వరకు నేను పూర్తిగా ఒక మృతజీవిలా వున్నాను". ఆ తరువాత, "భువి చేతనలో ఒక మృతజీవి నివసిస్తున్నట్లు నేను జీవిస్తున్నాను". ఆ పిదప "నేను సరిగ్గా ఒక మృతజీవిలా భువిపై నివసున్నాను..." అలా అలా సాగింది. నేను మామూలుగానే ప్రవర్తిస్తున్నాను, మాట్లాడుతున్నాను, పని చేస్తున్నాను. కాని ఈ విధంగా చాలా కాలం పాటు జరిగింది. చాలా కాలం పాటు రెండు సంవత్సరాలకు పైగా నేను ప్రపంచాన్నీ విధంగా (*ఒక స్థాయి నుండి మరొక స్థాయికి ఊర్ధ్వానికి పోతున్నట్లు సంజ్ఞ*) ఇప్పుడు దాన్ని నేనిలా చూస్తున్నాను (*క్రిందికి దిగుతున్న సంజ్ఞ*). దీన్నెలా విశదీకరించాలో నాకు తెలియడం లేదు. ఎందుకనంటే మానసీకరించగలిగినది అందులో యేమీ లేదు. మానసీకరించలేనటువంటి వాటిని గురించిన సంవేదనలు అలికినట్లుంటాయి — అస్పష్టంగా — దాన్ని నిర్వచించడం కష్టం. మాటలు, ఆలోచన తలకు కొంత దూరంలో వున్నాయి (*తల చుట్టూ అన్నట్లు సంజ్ఞ*) గమనించి అంచనా వేయదగ్గవాటిగా, చూచి చెప్పదగినవిగా — అది తల చుట్టూ వున్నది. ఈ రోజు రెండు మూడు సార్లు అది అత్యంత బలీయంగా తయారైంది — అంటే అర్థం, మొత్తం చేతనను ఈ స్థితి ఆవరించింది — ఒక రకమైన భావముద్ర లేక

సంవేదన లేక అవగాహన, — కాదు అవేవీ కాదు. భువిపై జీవిస్తున్న ఒక మృతజీవిని నేను.

కాబట్టి దృష్టికి సంబంధించి, వస్తురూపాలకు కచ్చితత్వం లేదు. (కళ్లతో చూడనట్లు సంజ్ఞ) నేను చేతన ద్వారా, చేతనచే చూస్తాను. వినికిడికి సంబంధించి నేను చాలా భిన్న మైన రీతిలో వింటాను. ఒక విధమైన "విచక్షణ" వున్నది గాని "వివేచన" లేదు, యెంచుకొని, నిశ్చయించే ఒకానొక అవగాహన వుంది — అది నిశ్చయిస్తుంది గాని, అప్రయత్నంగా కాదు — దేన్ని చూచిందో, దేన్ని చూడలేదో, యెంచుకొని నిశ్చయించే ఒక అవగాహన వుంది. అటువంటిది అది వరకే దృష్టికి వుంది, కాని వినికిడికి కూడా అబ్బినందువల్ల అది మరింత బలంగా తయారైంది. కొన్నింటి విషయంలో ఒక నిరంతర మర్మర ధ్వనిగా తక్కినవాటి విషయంలో స్ఫటికంలా — స్పష్టంగా వుంటుంది. మరి కొన్నింటి విషయంలో అస్పష్టంగా, వినపడీ వినపడనట్లుంటుంది. దృష్టి విషయంలో కూడా అంతే. ప్రతిదీ ఒక ప్రకాశమయ పొగమంచు వెనుక ఉన్నట్లుగా వుంటుంది — చాలా ప్రకాశ మయం, అయినా అది పొగమంచు గదా, అంటే స్పష్టత, కచ్చితత్వం వుండదు — తరువాత అకస్మాత్తుగా పూర్తిగా కచ్చితత్వంగల, స్పషంగా చూడగల, ఒక అసాధరణమైన రీతిలో కచ్చితత్వంగల ప్రతిదాన్నీ వివరంగా తెలిపే దృష్టి. అంటే ప్రతిదీ అధికాధికంగా జ్ఞానపరమైనదిగా, తక్కువ తక్కువగా విషయపర మైనదిగా కన్పిస్తుంది. అది దృష్టిపై తమంత తాముగా వచ్చిపడే దృశ్యాలు కాదు, వినికిడిపై తమంత తాముగా వచ్చి పడే ధ్వనులూ కాదు. కొన్నింటిని స్పష్టంగా తెలిపే, మరి కొన్నింటిని ఒక విధమైన అస్పష్ట నేపథ్యంగల వాటిగా తెలిపేటట్లు చేసే ఒక చేతనా కదలిక వుంది....

...ఉదా; తినడం చాలా విలక్షణంగా వుంది, చాలా విలక్షణం — ఒక దేహం వంక యెవరో చూస్తున్నట్లు — చాలా కచ్చితంగా జరుగుతున్నట్లు, నిర్దిష్టంగా జరుగుతున్నట్లులేదు. అన్నీ కలగలసిపోయిన ఒకరాశిలా లేక ముద్దలా వుంది— అదియేదో జరుగుతూండగా చూస్తున్నట్లు చూస్తోంది! కాదు, నిజంగా అదొక విలక్షణమైన స్థితి. ఈ రోజు అది మరింత బలంగా తయారైంది. అది చేతననంతా లోబరచుకుంది. ఏ చిన్న విషయమైనా నీకు సంపర్కం లేకుండా చేస్తుందనే సంవేదన కలిగించే క్షణాలు కూడా వున్నాయి. (సంబంధం తెగిపోయినట్లు సంజ్ఞ

నాదిగాక, నీ మహాసంకల్పమే నెరవేరాలి, నీవు సంకల్పించినట్లే, నీవు సంకల్పించినట్లే. శాశ్వతంగా నేను నీదానను.
CWM 14:103

శ్రీమాత

దేహంతో అనుసంధానం కోల్పోయినట్లు సంజ్ఞ) చాలా నిశ్చలంగా చాలా ఉదాసీనంగా — వుండగలిగితే అది కొనసాగ గలుగుతుంది.

CWM 10: 223-25

దేహ సంపూర్ణ సమర్పణ

"నీవు దేనికైనా సంసిద్ధమేనా?" అని అడుగుతున్నట్లుండే పరాత్పరుని దివ్య సన్నిధికి చాలా సుపరిచితమైన ఆంతరంగిక సన్నిహితత్వ సాక్షాత్కారం కలిగిన తర్వాతే యెప్పుడూ యిలాంటి అనుభవాలు కలుగుతాయి. సహజంగానే నేను, "దేనికైనాసరే" అని సమాధానం చెప్తాను. దైవ సన్నిధి అత్యద్భుతంగా తీవ్రతరం అవుతుంది. మొత్తం అస్తిత్వంలో ఒకవిధమైన తృష్ణ కలుగుతుంది. అది అలాగే వుండాలి. కేవలం "తత్" మాత్రమే వుంది. అస్తిత్వకారణం కేవలం "తత్" మాత్రమే. దానికి మధ్యలో నీవు "దేనికైనా సంసిద్ధమా?" అని అడుగుతున్నట్లు, లేక సంసిద్ధమైవుందా అన్నట్లు సూచనవస్తుంది.

CWM 10: 223-26

కేవలం పరమేశ్వరుని వల్లనే ఈ దేహం జీవిస్తోంది.

ఒక సమూల మార్పు జరుగుతున్న స్థితి అది.

చేతనా దృక్పథం నుండి చూస్తే అదొక అద్భుతమైన ఆర్జన! ఎందుచేత నంటే ప్రతి ఒక బంధం, బాహ్యవిషయాలపై వుండే మమకారం అంతా ముగిసి పోయింది. అది పూర్తిగా రాలిపోయిండి – పూర్తిగా పతనమై పోయింది. ఒక పరిపూర్ణ స్వేచ్ఛ. అంటే కేవలం "తత్" మాత్రమే — పరమేశ్వరుడు మాత్రమే శాసకుడు. ఈ దృక్పథం నుండి చూస్తే అది మాత్రమే నిజమైన గెలుపు లేక ఆర్జన అవుతుంది. అది అటువంటి సమూలమైన ఉపలబ్ధి... భువిమీద సాధారణ జీవితం జీవిస్తున్నప్పుడు నిజం చేసుకోవడం అసాధ్యంగా యేది పరిగణించ బడిందో ఆ కేవల స్వేచ్ఛగా యిది కన్పిస్తోంది.

దేహంమీద యిక నెంతమాత్రం ఆధారపడకుండా అస్తిత్వపు ఉన్నతభాగా లలో అనుభవమయ్యే స్వేచ్ఛకు దీనికి పోలిక వుంది. కాని గొప్ప విషయమేమి టంటే నేనీ విషయాన్ని నొక్కి మరీ చెప్పుతున్నాను — ఈ అనుభవాలను

పొందింది దేహ చేతన, యిక్కడ కంటికి కనిపిస్తున్న ఈ దేహం అనుభవం అది. మానవ జీవులకు "జీవితంలో నమ్మకం" కలిగించేదేది వుంటుందో అదేదో మిగల లేదనేది స్పష్టం. బాహ్యప్రపంచంనుండి ఆధారమిచ్చే దేదీ ఇక నెంతమాత్రం లేనట్లుగా పైకి అనిపిస్తోంది. ఏదీ లేదుకాని.... పరమేచ్ఛ. పరమేశ్వరుడుదానిని జీవించాలని వాంఛిస్తున్నాడు గనుకనే అది నివసిస్తున్నది గాని లేకపోతే అది జీవించలేదనే అనుభూతి దేహానికున్నది అని సులభంగా అర్థమయ్యే మాటల్లో చెప్పవచ్చు.

CWM 10: 226-27

ఉన్నది ఒకే ఒక దేహం

గత కొద్ది రోజుల్లో నిన్ననో, లేక మొన్ననో ఈ అనుభవం కలిగింది. సాకల్యంగా వికేంద్రీకరణ జరిగిన ఒక చేతన, నేనెప్పుడూ ఉన్నత చేతనను గురించి మాత్రమే గాకుండా భౌతికచేతనను గురించే మాట్లాడతుంటాను. ఇక్కడ, అక్కడ, అక్కడ ఎక్కడో,మరెక్కడో ఆ దేహంలో (జనం "ఈ వ్యక్తి" "ఆ వ్యక్తి" అని చెప్పేది పెద్దగా యే మాత్రంలేదు) ఒకే వికేంద్రీకరణకు లోనైన చేతన వున్నది. జీవకణాలకు సంబంధించి ఒక వైశ్వచేతన ఒక విధమైన జోక్యం వున్నది.ఎందుకని అలా కలిసుండాలని ఒక ముద్దగా వుండాలని ఆ జోక్యం చేసుకొన్న వైశ్వచేతన ఆ జీవకణాలను అడిగినట్లు — ఎవరైనా చెప్పగలిగితే అదలా వుంటుంది — గా అనిపించింది. సంవత్సరాలనాటినుండి వచ్చిపడుతున్న అరుగు, తరుగుదలలను, బాహ్యసంకటాలను మొత్తంగా, ఒరిపిడివల్ల ఉపయోగించబడినందువల్ల జరిగే సమస్త క్షీణతలను అర్థం చేసుకొనడానికి సంవేదించడానికి, నిజానికవి తయారైనాయి. కాని వాటికవి అంత ముఖ్యమైన విషయం కానే కాదు. ఉన్నత దివ్య క్రియాశక్తితో సచేతన సంపర్కం కలిగివుండే సామర్థ్యాన్ని నిలుపుకోవడం కన్న, మరొదానికి దేనికీ అధికప్రాముఖ్యత నివ్వకపోవడమే ప్రధానం అన్నట్లు కన్పిస్తుంది. ఆ దృష్టితో చూస్తే అది చాలా ఆసక్తిని కలిగిస్తుంది. "ఒక పరితాపం", "ఒక తీవ్రాపేక్ష" అని చెప్పవచ్చు. దివ్యక్రియాశక్తితో, సమరసం గావించే దివ్య క్రియాశక్తితో, పరమసత్యదివ్య క్రియాశక్తితో, దివ్యప్రేమ దివ్యక్రియాశక్తితో ఈ సంపర్కంకోసం అదొక ఆకాంక్షలా (సహజంగానే మాటలరూపంలో కాదు) "ఒక

పరితాపం", "ఒక తీవ్రాపేక్షలా" ఉందది. దానిచేతనే. దాని కారణంగానే, అవి ప్రస్తుతం కలిసివున్నట్లుగానే, ఒక రాశిగా లేక ముద్దగా కలిసివుండడానికే మక్కువ చూపుతున్నాయి.

CWM 11:4

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. వి. రావు

అట్టడుగునవిన్న పదార్థం దాకా భువి-చేతనలో అతి మనస్సు అభివ్యక్తికి సంసిద్ధం చేయడమే ఇప్పటి వరకూ జరిగిన దాని ఉద్దేశ్యం. కాబట్టి నా భౌతికానికి దివ్యమాత భౌతికానికి మాత్రమే ఉద్దేశించి అది జరుగలేదు.

CWSA 32-93

శ్రీఅరవిందులు

*

నన్ను బాధించని జబ్బు అంటూ యేదీలేదు. సమస్త రుగ్మతల నడకను, వాటికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని అనుభవంద్వారా తెలుసుకొనడానికి, తెలుసుకొని వాటిపై పనిచేయడానికి నేను నాదేహం పైకి వాటిని తీసుకున్నాను. నా భౌతికానికి భయంలేదు గనుక అది ఉన్నత వత్తిడికి బదులు చెప్పగలదు గనుక, వాటిని వదిలించుకోవడం నాకు తేలిక.

*

పరమేశ్వరునకు నా దేహమిలా చెప్తోంది: "నన్నెలా వుండమని నీవు అబిలషిస్తున్నావో, తప్పక అలా వుంటాను., నేనేం తెలుసుకోవాలని నీవు కోరుతున్నావో దాన్ని తప్పక తెలుసుకొంటాను. నేనేం చేయాలని నీవు వాంఛిస్తున్నవో దాన్నే తప్పక చేస్తాను."

CWM 13: 54-59

శ్రీమాత

అనువాదం: కె.వి. రావు

శక్తి మార్పిడి

మృత్యువు కొనసాగదు:

రూపాంతరపరిణామం గురించి సన్నాహాలు 15వ తారీఖునుండి జరుగుతున్నాయి. దానిని ఏమని పిలవాలి? ఒకశక్తి మార్పిడి...

దిశా నిర్దేశము చేయు సంకల్పము తారుమారయిందేమోనని తోస్తోంది. ఆ విషయం భౌతికంగానూ, శారీరకంగాను గొప్ప ఆశ్చర్యమును కలిగిస్తుంది. ఒక నూతన దిశా నిర్దేశము అవసరమయింది. అది అసౌకర్యముగా నుంటుంది, పైగా దానిని వివరించడం కూడా కష్టమే.... ఒకదాన్ని నీచేత "ఆచరించేటట్లు చేయడం" లాంటిది కాదు. "పనిచేయడం" అనే విషయంలో అనేకరకముల చలనములు ఇమిడిఉంటాయి. తిరుగాడుట, నడచుట వంటివి. అవి ఒకే క్రియా కేంద్రస్థానానికి చెందినవి కావు. ఒక అలవాటు ప్రకారం ఆ పాత కేంద్రమునకు అంటిపెట్టుకొని వుండిపోతే, ఓహ్! ఒక అల్లకల్లోల మేదో రేగిపోతుంది. అందువల్ల ఆ పాత అలవాట్లతో పునరావృతం కాకుండా తగు జాగ్రత్త వహించాలి.

(నిశ్శబ్దం)

ఉదాహరణకు, ఈ ఉదయం ఒకటి జరిగింది. అలాగ అనేకసార్లు కొంతసేపు (ఎంతసేపో చెప్పలేను అంత మరీ తక్కువ సమయం ఏం కాదు, అరగంటో పావుగంటో కావచ్చు) శరీరాకృతి అంటే కణజాలము మొత్తము, ఒక అనుభవానికి లోనయింది. శరీరము యొక్క భంగిమతో కణజాలమంతయు ఒకటిగా నుండాలా లేక అదంతా కరిగిపోయి వేరేవిధముగా రూపాంతరము చెందాలా అని. అయితే అది ఒక వైఖరి మీద లేక ఒక సంకల్పం మీద లేక ఆ రెంటియొక్క మేళవింపుమీద ఆధారపడవచ్చు. ఒక విధముగా కలిగిన అనుభూతి (ఒకటి స్మృతి, రెండవది అనుభూతి; కొన్ని సమయాల్లో అది ఏకకాలమున కలిసి వచ్చే రెట్టింపు అనుభూతి) మిమ్ములను కదిలిస్తుంది, పనిచేయిస్తుంది, గ్రహింపజేస్తుంది, ఒకగత జ్ఞాపకముతో కావచ్చు. నూతనముగా కలిగిన భావము ప్రకారము కావాలని ఎంపిక చేసుకొంటే తప్ప అర్థరహితంగా ఎందుకు తొలగిం చాలి అనే ఉద్దేశంతో కావచ్చు.

ఒకసారి వెను తిరిగి పరిశీలించి చూచినపుడు అది కాదు. పూర్వపు చేతన ఉపరితలమునకు వస్తే వ్యక్తి తగు జాగ్రత్త వహించకపోతే, అది స్పృహను

కోల్పోయినట్లు చేస్తుంది. చాలా సమయం అయిదుగంటలనుండి పావుతక్కువ ఆరు గంటలవరకు ఓహ్! అది ఆ విధంగా నుండింది. ఆ అనుభవం ఒకేసారి జీవితము అశాశ్వతమనే భావనను, శాశ్వతమనే భావనను కలిగిస్తుంది. మృత్యువనేది ఉండదని, అది అర్థరహితమని, కేవలం ఇష్టానుసారం ఎన్నుకొనబడు విషయమేనని స్ఫురిస్తుంది. మరి సంకల్పం తారుమారవటం అర్థరహితం, అది కేవలం ఒక భ్రాంతి....

ఆరంభించే శక్తి యందు కలిగినమార్పు — అలా అనవచ్చునంటే — శక్తిని బదిలీ చేయడమనేది యిదివరలో ఎన్నడూ జరుగలేదన్నటు వంటి ఒక ప్రత్యేక ఒక అనుభూతిని కలిగించింది. దురదృష్టవశాత్తు అది ఎక్కువ కాలం నిలువలేదు. కాని ఆ అనుభవం దేహంలో ఒక దృఢ విశ్వాసాన్ని మిగిల్చింది — భవిష్యత్తు అనిశ్చితమని, అది అలాగే జరుగుతుందని తెలిపేందుకే ఆ అనుభూతి కలిగిందన్నట్లుగా, ఆ అనుభూతి నిలిస్తే, కలుగబోయేది అమరత్వమేనని స్పష్టంగా వ్యక్తమౌతుంది.

CWM 11: 16-18

శక్తి బదిలీ జరుగు క్రియలో ఒక క్లిష్ట సమయం

నరముల మూలంగానే క్లిష్టసమస్య ఎదురవుతుంది. ఎందుచేతనంటే, నరములు అతి సహజమైన చేతనా సంకల్పానికి ప్రతిస్పందిస్తాయి. అది ఆగిపోయి కేంద్రస్థానమునుండే సూటిగా ఒక చర్య ఆదేశించబడితే ఒకవిదంగా ఉద్రిక్తతకు లోనవుతాయి — పిచ్చెక్కినట్లు,గా అటువంటి అనుభవమే నిన్న ఒక గంటకు పైగా కలిగింది. దాన్ని భరించుట కష్టమే కాని అది ఎన్నెన్నో విషయాలను బోధించింది. అదంతా శక్తిని బదిలీ చేయు క్రియ అని అనవచ్చు. పూర్వమున్న శక్తి వెనుకకు మరలిపోతుంది. నూతనశక్తితో శరీరమునకు అనుకూలత ఏర్పడేటంత వరకు గడచినసమయాన్ని క్లిష్టసమయమని పిలువవచ్చును. మొత్తము జీవకణ జాలము నిరంతర ఆకాంక్షతో నిండి ఉండుటవలన తులనాత్మకంగా పరిశీలిస్తే సమయం వేగంగా గడచిపోతున్న అనుభూతి కలుగుతుంది. నిమిషములు దీర్ఘమవుతాయి.

కాని జీవకణ జాలములో ఒక దృఢమైన విశ్వాసము కుదురుతుంది. ఏమి జరిగినా అదంతా దిశానిర్దేశశక్తి బదిలీ కారణంగానని మరియు ఈ పరిణామ ప్రక్రియ మూలంగా నవి అదంతా పదార్థరూపంలో బాధాకరము అయినా (భౌతి కము కాకపోయినా పదార్థరూపం బాధాకరము) కణజాలము ఈ విశ్వాసమును సడ లించవు. ఆ పైన ఎటువంటి కృంగుపాటును అవకాశమీయువు, పైపెచ్చు ఆ బాధను అనుభవిస్తూనే ఎదిరిస్తాయి. ఇక యెట్టి ప్రభావమునకు లోను కావు. మార్గ నిర్దేశికశక్తి బదిలీ జరుగుతుంది, పరిమణామ క్రియ కొనసాగుతుంది అనే విశ్వాసముతో పరిణామము జరుగుటకు కావలసిన సంసిద్ధతను పెంచుకుం టుంది. నేను వివరించినట్లు నాడీమండలమునందు కలిగే అనుభూతి చాలా నొప్పిని కలిగిస్తుంది, ఎందుకంటే ఆ జీవకణములు అతి సున్నితమైనవి, తీవ్రమైన సంవేదనలకు గురి అవుతాయి. అయినా అతి చక్కని భౌతిక కంపనముల మేళ వింపును అప్రయత్నంగా గ్రహించ గలిగే శీఘ్ర గ్రహణశక్తిని కలిగి ఉంటాయి. (కాని అట్టి స్థితి చాలా చాలా అరుదుగా తారసపడుతుంది. అది కొంతమందిలో మాత్రమే ఉంటుంది.)

ఇట్టి భౌతిక ప్రకంపనను భౌతిక శక్తి అనవచ్చును. చక్కటి ప్రకంపనముల భౌతిక సమ్మేళనము (సహజముగా ఏర్పడిన సమ్మేళనము మానసిక ప్రకంపన ముల ప్రమేయం లేకనే పుష్పములనుండి వీచే ప్రకంపనల వంటిది.) ఈ ప్రకంపన లకు నరములు తీవ్రముగా స్పందిస్తాయి. అవి గ్రహించగలవు కూడా. ఆ విధంగా అవి సరిదిద్దబడతాయి.

CWM 11:20- 21

చేతనను భర్తీచేయుట — నూతన కార్యాచరణ

నేను వివరించిన చేతనను భర్తీ చేయు విషయము గురించి పద్ధతి ప్రకా రము, నిరంతరము కొనసాగుతున్నది. కాని కొంత చెడుకూడా జరుగుతోంది, లేదా సామర్థ్యము చాలా వరకు కుంటుబడుతున్నది. కాని దృష్టి, వినికిడి విష యంలో ఇది ఒక వింతైన విధంగా జరుగుతున్నది. కొంతకాలం ఇది స్పష్టం గాను, మరికొంతకాలం మరుగున పడినట్లుగా వుంది. అందుకు మూలకారణం వేరే ఉన్నది. ఏదో ఒక ప్రభావం, అది ఏమై ఉన్నదో స్పష్టంగా తెలిసికొనటానికి

నాకు నెలలు పడుతుంది. సర్వత్రా వ్యాపించియున్న సాధారణ చేతనను (శిరస్సుపై ఒక సంజ్ఞ చేస్తారు) — విశ్వచేతన అని పిలుపవచ్చు — (భూతల చేతన) ఒక్క నిముషమైనా అది ముందుకు కదల లేదు. ఒక్క నిమిషం అది అక్కడే ఆగిపోయింది... ఇది కార్య నిర్వహణలో ఒక వినూత్న తీరు. చాలా కుతూహలంగా వుంటుంది.

ప్రశ్న: జీవుల విషయంలోను, సంఘటనల విషయంలోను మీ అవగాహన మారిందా? అది మీరు గ్రహించే విధానంలో మార్పా?

జ: అవును మొత్తము మీద అంతే. అది అంతా చాలా వింతగా ఉంది. వాస్తవానికైతే ఉన్న సమయమంతా భౌతిక సత్తయొక్క చేతనను అభివృద్ధి పరచుటకే వినియోగింప బడింది. ఈ భౌతిక సత్త (శ్రీమాత తమ భౌతిక శరీరమును చూపిస్తారు.) వేరొక సత్తను గురించి రూపొందించబడినట్లు తోస్తోంది. తార్కాణాలున్నాయి. దీని ప్రతి స్పందనలు భిన్నంగా ఉంటాయి. దాని వైఖరి మరోలా ఉంది. ఈ ప్రపంచం దేనికీ ప్రతీకగా లేనప్పుడు, అర్థరహితంగా వున్నప్పుడు లక్ష్యం తెలియని పూర్తిగా ఒక ఉదాసీన స్థితిని నేను అనుభవించాను. ఆ తరువాత క్రమక్రమంగా ఒక కొంగ్రొత్త గ్రహణశక్తి ఉద్భవించింది. అది దారిలో ఉంది....

ఒక నూతన అస్తిత్వానికి దృఢమైన రూపం లోబడుతున్నది

...ఒక ఆకృతికున్న దృఢత్వము, బిరుసుతనము, నూతనసత్తయొక్క లక్షణాలకు మెత్తబడి లోనవుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది.కాని మనకు తెలుసు, తొలి సంపర్కం ఎప్పుడూ విస్మయాన్ని కలిగిస్తుందని. తరువాత తరువాత ఈ శరీరము దానికి అలవాటు పడుతుంది. అది ఒక స్థితినుండి మరో స్థితికి బదిలీ కాబోతున్న క్షణంలో కొంత క్లిష్టత కనిపించే క్షణం. ఇది క్రమేపి ముందుకు సాగుతుంది. (మార్పిడి జరిగే కొన్ని క్షణాలు కష్టమే) ఎవరైనా అది ఒక నిరీక్షిత ఘడియ అని మాత్రమే చెప్పగలరు.

అలవాట్లన్నీ ఈ విధంగానే వమ్ముచేయబడతాయి. అన్ని క్రియలలోను అలాగే జరుగుతుంది. రక్తప్రసరణ, జీర్ణక్రియ, శ్వాసక్రియ మున్నగునవి. మార్పిడి జరిగే సమయంలో — ఒకటి తన స్థానాన్ని కోల్పోయి దాని స్థానే మరొకటి భర్తీ చేయబడుట కాదు. ఎందుచేతనంటే ఆ రెంటిమధ్య ఉన్నది ఒక

అస్థిరమైన స్థితి, అది కష్టతరము. సర్వకార్యములను సుసాధ్యము చేయగల గొప్ప విశ్వాసమున్నది — సర్వోన్నత ప్రభువుయొక్క ఉనికి యందు నిలిపిన విశ్వాసము, అచంచలమైనది, తేజోమయమైనది, స్థిరమైనది, మార్పు చెందని విశ్వాసమది, ప్రతి విషయాన్ని ఆ విధంగానే కొనసాగించేది.

CWM 11: 58

అనువాదం: డా. దామెర వెంకటేశ్వరరావు

దివ్యమానవుని అవతరణ

పృధ్వికి, మానవాళికీ ఒక నూతన చేతన

'జనవరి ఒకటి' న (1961 జనవరి 1 వ తేది) నిజంగా వింతైన ఘటన జరిగింది. అలా అనుభూతి చెందింది నేనొక్కదాన్నేకాదు, మరికొందరికి కూడా ఆ అనుభవం కలిగింది. అర్థరాత్రి సమయం తర్వాత, నాకు సుమారు రెండు గంటల సమయంలో, ఈ అనుభూతి కలిగింది. అది చాలా భౌతికంగా అంటే బాహ్యమయినదిగా ఉంది, చాలా బాహ్యమయినది. చాలా ప్రకాశవంతంగా, సువర్ణకాంతితో ఉంది. చాలా దృఢంగా చాలా శక్తివంతంగా ఉంది, అయినప్పటికీ దాని స్వభావము సుస్మితము, సౌహార్ద్రమూలాయి, ఒక ప్రశాంతమయిన సంతోషం అయి ఉండి, వెలుగు, ఆనందములలోకి తెరుచుకొనడం వంటిది. అదొక నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్ష లాంటిది.....

అదొక ఆనందం, మైత్రీ భావంతో నిండిన శక్తివంతమయిన ఒక చాలా మృదువైన, ధరహాస పూరితమయినది, ఔదార్య మయినది.

నాకు కావలసిన అనుభూతి, ఒక మహా వ్యక్తిత్వం, ఎంతో బృహత్తరమైనది. ఎందుకంటే దానిముందు ఈ భూమి చాలా చిన్నది. (చేతిలో ఒక బంతిని పట్టుకున్నట్లుగా భంగిమ) ఒక బృహద్వ్యక్తిత్వం, మానవాళికెంతో మేలు చేసేది, ఇందుకై వచ్చింది. (*శ్రీమాత తన అరచేతినుండి బంతిని పైకెత్తుతారు.*) అది ఒక వ్యక్తిగతమైన దివ్యత్వపు భావనను కలుగచేసింది. ఉపకారార్థమై వచ్చింది. ఎంతో దృఢంగా ఎంతో బలంగా ఉంటూనే మరెంతో సున్నితంగా అన్నింటినీ ఆలింగనం

చేసుకుంది. అది ఎంతో బాహ్యంగా ఉంది. శరీరం సర్వత్రా దానిని స్పృశించింది. (శ్రీమాత తన ముఖాన్ని చేతులతో స్పృశిస్తారు). అన్నిచోట్లా...

అది సంవత్సరారంభం. ఎవరో పరమాత్మవంటి పరిధి కలిగినవారు తమ శక్తి అంతటితో నిజంగా ఈ సంవత్సరాన్ని ఆనందమయం చేయటానికి నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు చెప్పినట్లుగా ఉంది... అది యిలా ఉంది.

అది అతిమానస వ్యక్తిత్వమా, అతిమానస దేహాలను కలిగిన వారందరిలో తనంతట తాను అవతరించబోతుందా?

అది ఎంతో తేజోమయంగా దరహాసపూరితంగా శక్తితో కూడి శ్రేయోదాయకంగా ఉంటుంది. సాధారణంగా మనుషులలో సాహార్ద్రత కొంత బలహీనంగా ఉంటుంది. దానికి యుద్ధమన్నా పోరాటమన్నా యిష్టం ఉండదు. కాని యిది అలాంటిది కాదు. ఈ కరుణ తనను తాను బలవంతంగా విధించు కుంటుంది. (*శ్రీమాత పిడికిళ్ళను కుర్చీ చేతిపై ఉంచుతారు*) ఇది ఎంతో నూతన మవటం వలన, దృఢమైనది కావటంవలన నాకు ఆసక్తికరంగా మారింది.

ప్రశ్న: ఇది సిద్ధంగా ఉన్న దేహాలలో వ్యాపిస్తుందా?

అవును. నేనలాగని నమ్ముతాను. నాకొక భావన కలుగుతుంది. అది ప్రవేశించబోతున్నట్టు తనను తాను వ్యక్తం చేసుకోవాలనుకుంటున్నట్టు భావన కలుగుతుంది. అవే అతిమానస శరీరాలు లేదా వారే అతిమానస వ్యక్తులు కావచ్చు. తెలియదు. ఆ రెంటికి మధ్యస్థమయినది కావచ్చు, బహుశా అతి మానస మనీషి కావచ్చు. అది మానవరూపంలోనే ఉంది కానీ దివ్యపరిధులతో ఉండే మానవుడిలా ఉంది..

ఏ బలహీనతలు ఏ నీడలూ లేని మనిషి అంతా తేజస్సు, తోజోమయంగా నవ్వుతూ అదే సమయంలో మధురం గానూ ఉంది. అవును. అతిమానసవ్యక్తి అయివుండవచ్చు.

CWM 11:149-151

ఈ దేహానికొక బోధకుడు

దేహంలోపల ఒక చైతన్యముంది. అది చాలా అమూల్యమయినది. అది శరీరానికొక శిక్షణను ఇస్తుంది. అది ఏం చెయ్యాలో బోధిస్తుంది. అది ఎటువంటి

వైఖరిని కలిగి ఉండాలో ఎటువంటి ప్రతిస్పందనలను కలిగి ఉండాలో చెపుతుంది. మీకు చాలా సార్లు చెప్పాను, ఎవరి సూచనలు లేకుండా పరివర్తనా విధానాన్ని గుర్తించటం కష్టమని. అందుకు సమాధానంలా వచ్చింది. అది దేహానికి చెపుతుంది. ఈ వైఖరిని అవలంభించు, యిది యిలా చెయ్యి. అది అలా చెయ్యి అని. శరీరం అందువలన తృప్తిని పొందుతుంది. భరోసాను కలిగి ఉంటుంది. పొరపడటానికి అవకాశముండదు.

అది ఒక బోధకుడిలా వచ్చింది. చాలా ఆచరణాత్మకం. ఎంతో ఆచరణాత్మకం. "దీనిని నిరాకరించాలి. దానిని అంగీకరించవచ్చు, దీనిని సాధారణం చేయవచ్చు." యిలా అన్ని ఆంతరంగికమయిన కార్యాలను నిర్దేశిస్తుంది. ఎంతో భౌతికం కూడా కావచ్చు. కొన్ని ప్రకంపనలను ప్రోత్సహించమని చెపుతుంది. మరొక దానిని అటు మళ్ళించు అంటుంది.వేరొక దానిని దీనిని తొలగించు అని యిలా చిన్ని చిన్ని సూచలనిస్తుంది.

వాత్సల్యపూరిత సుహృద్భావ శక్తి, శాంతి

చాలా వింతగా మనిషి లోపాలు, గుణాలు, అన్నీ బాల్య చేష్టల్లా, అవివేకంగా అనిపిస్తాయి. చాలా విచిత్రంగా ఉంటుంది. అది ఒక ఆలోచన కాదు. అదొక పటిష్ఠ మయిన భావన, ఒక జీవంలేని పదార్థం. సాధారణ వస్తువులన్నీ నిజమైన ప్రాణం లేని పదార్థంలా ఉంటాయి. కృత్రిమంగా అసత్యంగా అనిపిస్తాయి. అది ఎంతో విచిత్రంగా ఉంటుంది. అది ఒక ఆంతరంగికమయిన శిక్షణ, ఎదుటివారిలో లేనిది. ఈ నూతన చేతన, ఈ నిజవైఖరి ఎంతో అద్భుతంగా, దృఢంగా, శక్తివంతంగా, నవ్వుతూ, శాంతియుతంగా ఉంటుంది. ఎంత నవ్వుతూ ఉంటుందంటే దానికి విసుగు కలిగించటం అసాధ్యం. నవ్వుతూ నవ్వుతూ అవలోకిస్తుంది.

(నిశ్శబ్దం)

ఈ నవ్యచేతన యొక్క ప్రత్యేకమయిన, విశిష్టమయిన గుణమేమిటంటే ఏదీ సగం సగం కాదు, ఏదీ కేవలం ఉజ్జాయింపుగా నుండదు. అదే దాని వైశిష్ట్యం అలాగే అది చేద్దాం, కొంచెం కొంచెంగా అనే ఆలోచనలేదు. అవును, లేదా కాదు, అంతే. చేయగలను, లేదా చేయలేను. నిజానికదొక వరం. సమయం వ్యర్థం కాకూడదు. అది చేయవలసిందే. ఈ అనంతమైన శక్తి అన్నిటికన్నా ఉన్న

తంగా ఎంతో ప్రేమతో కూడినది. ఎంతో నెమ్మదయినది.చెప్పటానికి మాటలు చాలవు. దానిని వర్ణించటానికి మాటలు లేవు. ఏదో చేయవలసిందల్లా మీ ధ్యాసను అటుగా మరల్చి ఉంచటమే. వెంటనే అక్కడ ఆనందం వెల్లి విరుస్తుంది. మనం బాధల మధ్యలో ఆనందాన్ని అనుభవించిన వారిని గురించి విన్నాం. ఇది అలాంటిదే. అదొక మహదానందం.

అదే యిది (మదర్ ఒక తెల్ల మందారాన్ని తీసి యిస్తారు. ఆమె దానికి 'దైవకృప' అని నామకరణం చేసారు.)

CWM 11: 156-60

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

శ్రీమాత నూతన శరీరము

ముక్తి భౌతికమైనది

ఎన్నడూ, ఎన్నడూ, ఈ శరీరం ఆ విధంగా అనుభూతి చెందలేదు. దానికి తోడు, ఈ శరీరం కొన్ని గంటలు చాలా క్లిష్టమైన స్థితిలో వుండింది.... ఆ తరువాత అంతా తానే అయింది. ప్రతి ఒక్కరూ ఒక ప్రకాశించే జ్యోతివలె పసివానివలె నవ్వుతూ ఆ ప్రభువు "నేను సర్వత్రా ఉన్నాను, అన్నింటా ఉన్నాను చూడు" అని చెపుతున్నట్లుగా ఉంది. అది నమ్మ శక్యం కానిది. నమ్మలేం... కాని ఆ రెండు స్థితుల మధ్య సంబంధం లేదు.

సరే, అది శరీరం ఈ విధంగా చెప్పుతున్న సమయం. "ఎలా ఉంది? ఇది ఇంకా ఇలా కొనసాగడం అవసరమౌతుందా? ఎవరైనాసరే తప్పక ఇది కొనసాగించాలా? ఈ ప్రపంచం ఈ మనుషులు, ఈ సృష్టి మొత్తం దీన్ని కొనసాగించాలా?...." అది కనిపించగానే... అంతా ఒక్కసారి అర్థం చేసుకున్నాను. ఆహా! దీనినే వాళ్ళు శాశ్వత నరకంగా అనువదించారు. ఇదే అది. ఎవరికో ఇది గ్రాహ్యమైంది.

దాన్ని చేరే మార్గాలన్నీ — ఏవైతే కృత్రిమమైనవిగా పిలువబడతాయో నిర్వాణంతో సహా అందులోంచి బయటపడాలనుకునే పద్ధతులన్నీ ఏమాత్రం

విలువలేనివి. తనని తాను చంపుకునే తెలివిహీనునితో మొదలు పెట్టి (నిజానికి ఇది అత్యంత బుద్ధి హీనత, అతడి స్థితిని మరింత పాడుచేస్తుంది.) నిర్వాణం దాకా (ఎక్కడ తాను తప్పించుకుంటుంటానని అనుకుంటాడో) అంతా విలువ లేనిది. అవన్నీ భిన్నస్థాయిలు, కాని ఏ విలువా లేనివి. ఆ తరువాత నీకు నిజంగా ఆ నరకం యొక్క అనుభవం కలిగినపుడు ఒక్కసారిగా (అది చైతన్యం యొక్క ఒక స్థాయి, అది తప్ప మరేంకాదు.) ఒక్కసారిగా వచ్చిన ఓ చైతన్య స్థితి... అందులో అంతా ప్రకాశం, వైభవోపేతం, సుందరం, ఆనందం, మంచితనం... ఇంకా వర్ణించలేనివెన్నో. అది అలా ఉంటుంది. "అక్కడ, అక్కడ నీవున్నావు." ఆ తరువాత ఫట్. అది కనిపించింది. వెంటనే ఎగిరిపోయింది. అప్పుడు చూసిన ఆ చైతన్యం తన్ని తాను సుస్థిరం చేసుకుంటూ చెప్తుంది. "ఇప్పుడు మరో అడుగు, ఇంకొక అడుగు." అందుచేత ఇది అదే. అది అంతటి ఉనికితోనే ఈ శరీరం ఆ బాధననుభవించింది. మొత్తం జీవితంలో ఇంత బాధ నెప్పుడు అనుభ వించ లేదు. ఇప్పుడు కూడా...

అదే, అదే తెరవబడె మార్గమా. నాకు తెలీదు. కాని ముక్తి అనేది భౌతికం. మానసికమైనది కానేకాదు. కేవలం భౌతికం. నే చెప్పేదాని అర్థం అది, తప్పించు కొని పారిపోవడం కాదు. అది ఇక్కడే వుంది. ఈ శరీరంలోనే ఈ బలమైన అనుభ వాన్ని పొందాను.

CWM 11: 179

దైవం ద్వారా మాత్రమే జీవించడానికి ఈ శరీరం తర్ఫీదు పొందింది

ఈ శరీరం వరకు, అది కేవలం దైవం ద్వారా జీవించడానికి అలవాటు పడింది. దైవంమీద ఆధారపడి జీవించడానికి అన్నింటికి ఏ ఒక్క మినహాయింపు లేకుండా. చైతన్యం, సాధ్యమైనంతవరకు దివ్యచైతన్యంతో అనుసంధానమైనప్పుడు అస్తిత్వంయొక్క జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఇప్పుడది అతి విశిష్టమైన గాఢత నొందింది. భౌతిక స్థితి మార్పు చెందినప్పుడు అదిచాలా ఘనపదార్థంగా ఉంటుంది. తెలుసా, అది కదలదు, సంపూర్ణంగా ఉంటుంది, ఎంతో యదార్థమైన దిగా ఉంటుంది... దైవంలో (దివ్య అస్థిత్వంలో) ఉండడానికి, దైవంద్వారా దైవం లోనే వసిస్తూ, ఉండడానికి .... మరియు చైతన్యంలో ఉండడానికి (సాధారణ

చైతన్యంలో కాదు. మానవచైతన్యంలో)అది ఎంత ఎక్కువగానంటే మరోదానిని పోల్చి చూస్తే, అది మరణంవలె అనిపిస్తుంది. అంటే భౌతిక సాక్షాత్కారం నిజంగా ఒక స్పష్టమైన సాక్షాత్కారం.

అక్కడ ఒక శక్తి కేంద్రీకృతమవడం ప్రారంభమైంది. ఓహ్! ఇది ఇంకా అది కాదు. దానికి బహుదూరమైనది. అది ఏ విధంగా ఉంటుందో అన్న గ్రాహ్యత ప్రారంభమైంది. అవును.... అది నిజంగా అద్భుతం. అది అత్యంత శక్తివంతం! అది ఎంతశక్తివంతము మరియు చైతన్యంలో వాస్తవము అనగా మరేదీ ఆ విధంగా ఉండదు. ప్రాణిక మానసికమైనవన్నీ మసకగా, అనిశ్చితంగా కన్పిస్తాయి. అది చాలా ఘనమైనది (*శ్రీమాత చేతులు గట్టిగా కలిపి పట్టుకుంటారు*). చాలా శక్తిమంతం. ఇంకా పరిష్కరించవలసిన సమస్యలున్నాయి. కాని వాటిని ఆలోచనతో, మాటలతో, పరిష్కరించలేం. ఈ విషయాలన్నీ ప్రయోగాత్మకంగా చేసి చూపడానికే వస్తున్నాయి. వ్యక్తిగతమైనవేకాదు, చుట్టుప్రక్కలున్నవన్నీ, మనుషులు, పరిస్థితులు, ఇదంతా ఈ శరీరానికి నిజమైన చైతన్యం గురించి బోధించడానికే వస్తున్నాయి. అది చాలా... అద్భుతం. (*శ్రీమాత అంతర్ముఖమవుతారు*). ఏదైతే అభివ్యక్తి కావాలని కోరుతుందో ఆ శక్తిని భరించగల ఒక భౌతిక వాహికను సృష్టించుకోవటమే సమస్యగా కనిపిస్తుంది. సామాన్య శారీరక చైతన్యాలన్నీ తనంత తాను అభివ్యక్తం కానున్న ఆ మహత్తర శక్తిని భరించలేని బలహీనమైన నాజూకైన చైతన్యాలు. అందువల్ల శరీరం తనకు తాను శిక్షణ నిచ్చుకునే క్రమంలో ఉంది. మరియు అది నీకు తెలుసా, అది ఒక్కసారిగా అద్భుతమైన అత్యద్భుతమైన భూమ్యాకాశాలు కలిసినట్లు కనిపించే వలయరేఖను గ్రహించినట్టు ఒక మహత్తర అద్భుతంగా తాను భరించగలిగినంతవరకు కొనసాగింది. దానికణుగుణమైన పద్ధతి అవసరం. ఆ మార్పు ... పూర్తి మార్పులో....

అది సరిపోయినంత మృదుత్వం కలిగి ఉందా? నాకు తెలియదు. అది మృదుత్వం గురించిన ప్రశ్న. శ్రీమాత పైనుంచి వస్తున్న ఆ శక్తిప్రవాహాలను తన ద్వారా బయటకు వెళ్ళనిస్తూ, ఏ అవరోధం లేకుండా ప్రసరింపజేస్తూ అభివ్యక్తి కాబోతున్న శక్తి అవరోధం కలిగించకుండా వుండాలి.

CWM 11:269

స్థూలరూపం కరిగిపోవడం

ఈ పైకి కనిపించే రూపవిధానాలు భవిష్యత్తులో కలిగే ఫలితాలు. అందువల్ల... వాటి ఆకృతి మార్పుచెందడం చిట్టచివరి ఘట్టం.

అవును, నేనూ మారను (ఆకృతిలో)... నేనిలా ఉన్నాను (నుదుటిని చూపిస్తూ సంజ్ఞ): ఏం లేదు, ఏం లేదు, అంతా శూన్యం, శూన్యం, శూన్యం.... అక్కడ (పైకి వ్యాపించినట్లుగా చూపుతూ), అది — అవును అది ఓ సువర్ణ విస్తృతి.

(నిశ్శబ్దం)

నాకు ఓ వింతైన అనుభవం కలిగింది.... అది పైన కప్పబడిన గట్టి పెంకు లేదా చెట్ల బెరడు, లేదా తాబేలు యొక్క పైగుల్ల కరిగిపోతున్నట్టుగా, మరియు శరీరం కూడా ఈ విధంగా లేదు. (శ్రీమాత అంతా తెరుచుకుంటున్న సంజ్ఞ చేస్తారు. ఈ శరీరం ఆ సూర్యుని వైపు పగిలి బయటకొచ్చినట్టు). మనిషికి పదార్థంగా కన్పించేది.... ఘనరూపంలో ఉన్న ఈ భౌతిక తొడుగు పడిపోవాలి, ఎందుకంటే అది గ్రహించదు కాబట్టి. ఈ శరీరంలో, ఇక్కడ (శ్రీమాత తన చేతి చర్మాన్ని స్పర్శిస్తారు) అది ప్రయత్నిస్తుంది (బయటకు తెరుచుకున్న... అదే సూచన). ఓహ్! అది చాలా వింత, ఓ వింతైన సంవేదన. ఈ స్థూలవస్తువు కరిగిపోవడానికి చాలినంత సమయం దాన్ని భరించి నిగ్రహించగల్గితే, అప్పుడు నిజానికి, నిజమైన ప్రారంభమవుతుంది.

CWM 11:269-71

నీవేది సంకల్పిస్తే, నీవేది సంకల్పిస్తే

నేనిలా చెప్పవచ్చు: శరీరంలోని జీవకణాలు, దైవం యొక్క వ్యక్తరూపాలేనని భావించేదాకా, ఒక్క దైవం నించి మాత్రమే సహాయం అందుకొనడానికి ప్రయత్నించాలి. ఇదే నిజానికి ప్రస్తుత అనుభవం. ఈ స్థితిలో మార్పు యొక్క ఫలితం గురించి నాకున్న అనుభవం, అది మానసికమైనది కాదు, అందువల్ల దానిని మాటల్లో చెప్పలేను. కాని నిజంగా జీవకణాలు సంవేదన పొందడం ప్రారంభమైంది. మొట్టమొదటిగా అవి పూర్తిగా దైవపరిపాలనలో ఉన్నట్టు (ఇది... నీవేది సంకల్పిస్తే

అన్నదాని ద్వారా అనువదించబడింది). ఈ స్థితి, ఆ తరువాత ఓ రకమైన గ్రాహ్యత (ఎలా చెప్పాలి?) చలనం లేనిది కాదు, బహుశ. చాలా నిదానమైనది — బహుశ నిదానమైన గ్రహణశక్తి, (శ్రీమాత నవ్వుతు చేతులు తెరుస్తారు) దాన్నెలా వివరించాలో నాకు తెలియదు.

మాటలన్నీ అసత్యాలే, కాని ఒక్కటి చెప్పవచ్చు: "ఉన్నది నీ ఒక్కడివే" — అవును, కణాల సంవేదన "ఉన్నది నీ ఒక్కడివే" అన్నది మాత్రమె. అవును, అది ఆలాంటి అనుభూతే, కాని అదంతా ఈ మాటల్లో పెట్టినపుడు ఈ వస్తువు మరింత గట్టిపడుతున్నట్టుగా ఉంది — మాటలు అనుభవాన్ని గట్టిపరుస్తాయి. అక్కడ ఓ రకమైన మృదుత్వం లేదా ఓ మెత్తదనం (ఓ నమ్మతగ్గ, చాలా విశ్వసించగల మెత్తదనం): "నీవేది సంకల్పిస్తే, నీవేది సంకల్పిస్తే"

(నిశ్శబ్దం)

ఓ నిర్దుష్టమైన దృక్పథంలో (దానిని వివరించడం లేదా నిర్వచించడం కష్టం), అంతా దివ్యమైనదే అవుతుంది. అక్కడ అద్భుతం ఏమిటంటే ఎవరికైనా అంతా దివ్యమయం అవుతున్న అనుభవం కలిగితే, దానికి వ్యతిరేకమైనదంతా చాలా సహజంగా మాయమవుతుంది, వేగంగానో లేదా నిదానంగానో, ఒక్కసారిగానో, లేక కొంచెం, కొంచెంగానో, విషయాలను బట్టి. అది నిజానికి అద్భుతం. అనగా, అంతా దైవం అన్న ఎరుకతో ఉండడం, అంతా దివ్యమయం కావడానికి చాలా మంచి పద్ధతి — అది దాని అన్ని వ్యతిరేకతలని నిర్మూలిస్తుంది.

CWM 11: 273-74

ఈ శరీరం పూర్తిగా దైవప్రభావితం

...సగం, సగంగా లేదు, రాజీ లేదు, సందిగ్ధంగా లేదు, కాదు, అది కాదు. అది ఇది (శ్రీమాత తమ పిడికిలిని క్రిందికి తెస్తారు)

ఈ శరీరానికి ఆ విధంగా ఉంటుంది, ప్రతి నిముషం, ఒక అనివార్య పరిస్థితి. అది జీవితం లేదా మరణం. అంతేగాని అనిశ్చితంగా సాగిన ఉజ్జాయింపు కాదు. శతాబ్దాలుగా అది పూర్తిగా మంచీ కాదు, లేక పూర్తిగా చెడ్డా కాదు — ఇకపై అలా ఉండదు.

అతిమానస శరీరం ఎలా రూపొందించబడాలో, ఆ మార్గం ఏమిటో శరీరానికి

తెలుసు. అది పూర్తిగా దైవప్రభావితమై వుండాలి. రాజీకి తావు లేదు. సందిగ్ధత లేదు. "అది వస్తుందిలే" అన్నదికాదు. అది ఇలా ఉంటుంది. (శ్రీమాత పిడికిలి క్రిందకు తెస్తారు) ఓ అసాధ్యమైన సంకల్పం.

కాని... ఈ విషయాలన్నీ శ్రీఘ్రంగా జరగడానికి అది ఒక్కటే దారి.

ఆ కాలమంతా నీవు జీవన్మరణాల మధ్య కొట్టుకొంటున్న అనుభవం ఉంటుంది. అయితే నీవు సరియైన వైఖరి అవలంభించిన క్షణం నుండి దానికి సంబంధించిన శరీరంలోని భాగం సరైన దృక్పథం తీసుకొన్నప్పుడు అంతా సవ్యంగా సాగుతుంది. అతి సహజంగా, సులభంగా సవ్యంగా సాగుతుంది. అది ఆశ్చర్యకరమైన విషయమే కాని అందులో ఒక నిరంతరంగా సాగే ప్రమాదం, ఉండవచ్చేమో నాకు తెలియదు. రోజులో ఓ వందసార్లు ఓ భావం, జీవ కణాల్లో వుంటుంది, సజీవంగా కొనసాగాలా. భాగాలుగా విడిపోవడమా అన్నది. వాటికి సంకోచం చెందే అలవాటు మామూలయినప్పటికీ, అవి ముడుచుకుపోకుండ ఉండగలిగితే, అంతా సవ్యంగా జరుగుతుంది. కాని అవి నేర్చుకుంటున్నాయి.... (స్వీయసమర్పణా సూచనగా శ్రీమాత చేతులను తెరుస్తారు.) అప్పుడంతా బాగానే ఉంటుంది. బలవంతంగా ఈ శరీరానికి ఓ రకమైన శాశ్వతత్వం నేర్పించి నట్టుగా వుంటుంది. ఇది నిజంగా ఆసక్తిదాయకమైనది. అప్పుడు నా దృష్టికి బాహ్య పరిస్థితులు భయాన్ని కల్గిస్తున్నాయనిపిస్తుంది. (సామాన్య దృష్టికోణంలో చూసినపుడు)....

... ఆ విషయం జరక్కుండా అడ్డుకున్నది మనమే. ఆ శక్తి కార్యాచరణకి స్వయంగా మన నియంత్రణే అవరోధంగా ఉన్నట్టుగా, ఎవరైనా తప్పక... (శ్రీమాత చేతులు తెరుస్తారు).

నిశ్శబ్దం

ఇది నా నమ్మకం. తన నియంత్రణలో ఉంచకపోతే, అంతా పొరపాటుగా జరుగుతుందని విశ్వసించే అధోచేతనయొక్క విధానమది అని నేను నమ్ము తాను. అది నా అభిప్రాయం. ఆ విషయం, అదే చెప్తోంది "ఆహా, నీ రక్షణలో నువ్వుండు, జాగ్రత్తపడు".... (శ్రీమాత చేతులు తెరుస్తారు).

CWM 11: 297-300

మొదటిసారిగా, వేకువజామున, నన్ను నేను చూసుకున్నాను. నా శరీరం — అది అతిమానసశరీరమో, కాదో నాకు తెలీదు. లేదా మార్పును పొందుతున్న శరీరమా (ఎలా చెప్పాలి) కాని నాకు అంతా కొత్తదైన ఒ శరీరం వచ్చింది. దానికి లింగభేదం లేదు. అది స్త్రీ కాదు, పురుషుడు కాదు. అది చాలా తెల్లగా ఉంది. అయితే, నా చర్మం తెల్లగా ఉండడంవలన కావచ్చు. కారణం తెలియదనే అనుకుంటున్నాను. అది చాలా నాజూగ్గా ఉంది. (నాజూకు తనాన్ని సూచిస్తూ సూచన) అది చాలా అందంగా ఉంది. నిజంగా ఒక పొందికైన ఆకృతి. ఆ విధంగా అది మొదటిసారి, నా కస్పలు తెలీదు. అదెలా ఉంటుందోనన్న ఆలోచన లేదు. ఏమీ లేదు. నేను చూశాను. నేనలా ఉన్నాను, నే నిలా తయారయ్యాను. *CWM 11: 301*

ప్రశ్న: ముందురోజున నీ శరీరం యొక్క దర్శనం గురించి చెప్పావు. ఈ మార్పు చెందుతున్న శరీరం....

అవును, కాని నేనలా ఉన్నాను. అది నేనే. నన్ను నేను అద్దంలో చూసుకోలేదు. నన్ను నేను ఆ విధంగా చూశాను. (*శ్రీమాత ఆమె శరీరంవైపు చూడడానికి తల వాంచుతారు*) నేను ..... నేను ఆ విధంగా ఉన్నాను.

అది మొదటిసారి. అది ఉదయం నాలుగు గంటలు అని నాకు గుర్తు. అది చాలా సహజంగా మారింది. నేను అద్దంలో చూడలేదు. నేను మామూలుగానే ఉన్నాను. నేను ఏం చూశానో, అదే జ్ఞాపకం ఉంది. (*ఛాతీనుంచి నడిమి భాగం వరకు సూచన.*) నాపై ఒక ముసుగు వుంది. అందువల్లనే నేను ఒక్క మధ్య భాగాన్నే చూశాను. అది ఛాతీనించి నడుము వరకు చాలా భిన్నంగా ఉంది. అది స్త్రీ కాదు. పురుషుడుకాదు.

అది చాలా అందంగా ఉంది అది చాలా సన్నగా, నాజూగ్గా ఉన్నరూపం. అలా అని మరీ పుల్లలా లేదు. ఆ చర్మం చాలా చాలా తెల్లని తెలుపుగా ఉంది. అది నా చర్మం రంగులోనే వుంది. అది చాలా అందమైన ఆకృతి. కాని దానికి లింగభేదం లేదు. అది స్త్రీ అని, పురుషుడని చెప్పడం కుదరదు. లింగం అంత రించింది. అక్కడ (*శ్రీమాత ఛాతీ చూపిస్తూ*) ఏమీ లేదు. అదెలా చెప్పాలో

తెలీటం లేదు. అక్కడ కేవలం ఒక పోలిక వుంది కాని ఏ ఆకృతి లేదు. (శ్రీమాత ఛాతీని స్పర్శించారు) మగవారికున్న మాత్రంగా కూడా ఏమీ లేదు. చాలా తెల్లనిచర్మం, అంతా ఒకే సమానంగా ఉంది. పొట్టకూడా లేదు. అంతా చాలా నాజూగ్గా ఉంది. సరే, నేను మరీ ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనబరచలేదు. ఎందుకంటే, నేన లానే ఉంటాను. అది చాలా సహజం అనిపించిది .

అదెలా ఉందన్నది మరింత ఉత్కంఠతో చూడలేదు. ఎందుకంటే అది చాలా సహజంగా ఉంది. అందువల్ల నేను వివరంగా వర్ణించలేను. మామూలుగా చెప్పా లంటే అది స్త్రీ యొక్క శరీరం కాదు., పురుషుని శరీరంకాదు, అన్నది స్పష్టం. మరి దాని బాహ్యరూపం, కనిపించే రూపం చాలా యవ్వనంతో వుంది. మానవ స్వరూపంతో ఒక విధమైన పోలిక ఉంది. (*శ్రీమాత గాలిలో ఓ చిత్రం గీస్తారు.*) భుజాలు, ఆకారం ఉన్నాయి. ఆకృతిలో పోలిక ఉంది. నేను దాన్ని చూశాను. కాని నన్ను నేను చూసినట్లుగా చూశాను. నేను ఆచ్ఛాదనకోసం ఓ రకమైన ముసుగును ధరించివున్నాను. అది ఒక భిన్నమైన రూపం, అయితే అది నా కాశ్చర్యంగా లేదు, అది చాలా సహజమైన అస్తిత్వం.

CWM 11: 303-04

ప్రశ్న: దయచేసి నన్ను నీ నూతన శరీరంలో చూడనిస్తావా? నీ సహాయంతో అది సంభవం కాగలదని నేను భావిస్తున్నాను.

సహాయం ఎల్లవేళలా ఉంటుంది. కాని అది గాఢతరం అవుతుంది. ఎందుకంటే నీవు చాలా సుదీర్ఘకాలం వేచివుండడానికి తయారుగా ఉండాలి.

ప్రశ్న: నేను నిన్ను నీ నూతన శరీరంలో చూడాలని చాలా ఇష్టపడుతున్నాను. అప్పటి వరకు నీ విచ్చిన దాన్ని గ్రహించి, దానిని నాలో ఇముడ్చుకోగల సమర్థతను ప్రసాదించు.

నువ్వు అడిగేదాని అర్థం బహుశా నా నూతన ఆకృతిగురించా, లేదా నా రూపాం తర శరీరం గురించా!

ఎందుకంటే, నూతన శరీరంకోసం ఆ ఉన్న శరీరాన్ని వదిలివేయకుండా, కనీసం కొంతభాగమైనా నా ప్రస్తుత చైతన్యాన్ని వదులుకోకుండా నేను ప్రవేశించ గల ఏ ఒక్కరి సంపూర్ణ సజీవ శరీరం గురించి నాకు తెలియదు.

ఇది నిజానికి కొంతవరకు వేగవంతమైన పద్ధతి, కాని ఎంతో సంపూర్ణత,

ఉత్సాహంతో పనిచేసే ఈ శరీరం జీవకణాలకు న్యాయం చేయడమె కాదు. అవి ఎంతో ఇష్టపూర్వకంగా ఈ రకమైన రూపాంతర ప్రక్రియకు సమర్పించుకు న్నాయి.

ఏది ఏమైనా నీకు నేను ముందే చెప్పినట్లుగా, నీవు దాని కోసం నా జన్మ దినాలు గడచిపోవడానికి సుదీర్ఘకాలం వేచివుండాలి. అది చాలా మంచిదే. దాన్ని నేను పూర్తిగా ఆమోదిస్తాను.

CWM 13: 58

ప్రశ్న: కాని శ్రీమాతా, ఆ ప్రకాశించే ఉజ్జ్వల శరీరాన్ని, ఆ రూపాంతర శరీ రాన్ని చూడాలని మేం కోరుతున్నాము.

దానికి తగ్గ పరిసరాలు, జీవన స్థితులుండాలి. ఆ అభివ్యక్తిని ఆకాంక్షించె కొందరు వ్యక్తులుండాలి. సత్ సంకల్పంతో ఉన్న వ్యక్తులు, మనుషులు, అభివృద్ధిని సాధిం చగలిగే వాతావరణం రూపాంతరం ఆకాంక్షించే మనుషులు, అత్యంత సహజ మైన సహాకారం, సమగ్రత మరియు శాంతిని ఆకాంక్షించే వారుండాలి. అలాంటి స్థితులున్నప్పుడు నేను అవరోహణ కాగలను. ఇదే ఇక్కడ కొరవడింది. ఇక్కడ ఏ ఒక్కరైనా, నాకు అహంకారం లేదని తాము సంపూర్ణంగా దైవం కోసమే వున్నామని చెప్పగలరా? వారున్నారా, మీరే చూసుకోకుండా సంపూర్ణ సమర్పణ గావించ గలవారున్నారా? ఒక్కరైనా వున్నారా? ఇంకా లేరు. నేను వేచి వుంటాను.

అదెప్పుడు చేయగలమో చూద్దాం, అందుకు వేచి ఉందాం. చూద్దాం ఆ పరాత్పరుడు ఈ క్రిందికి వచ్చి, ఓ రోజు ఇక్కడ ఆమె అభివ్యక్తి కాబోయే రోజును చూస్తాం.

Blessings of the Grace, pp. 26-27

దివ్యహస్తాలు మోస్తున్న పసిపాప

ఇప్పటికి రెండు లేక మూడు రోజులై ఉంటుంది. నాకు సరిగా జ్ఞాపకం లేదు. చాలా ఎక్కువ బాధ కలిగింది. ఆ తరువాత నాకు నేను దివ్యహస్తాల్లో ఉన్న పసిపాప వలె అనుభూతి చెందాను. ఆ విధంగా నుండింది. అర్థమయిందా. దైవం చేతుల్లో నున్న పసిపాపలా ఉండింది. (సంజ్ఞ) కేవలం దివ్య ఉనికిలో ఆ

విధంగా వున్నాక ఆ బాధ మాయమయింది. ఆ బాధ పోవాలని కూడా ఆశించ లేదు! అదే పోయింది! కొంచెం సమయం పట్టింది, కాని తొలగిపోయింది...

నాకు సంపూర్ణగా దైవంయొక్క పొత్తిళ్ళల్లో ఉన్న (సంజ్ఞ) అనుభూతి కల్గింది. అసాధారణమైన అనుభూతి కలిగింది.

(నిశ్శబ్దం)

సరే, కొంత సమయం ఆ విధంగా వుంటుంది. నీ సంకల్పమే, నీ సంకల్పమే, అన్న భావం, ఆ తరువాత అది కూడా నిశ్శబ్దంలోకి జారిపోయింది. (శ్రీమాత సమర్పణైన భావంతొ చేతులు తెరచిపైకి చూపుతారు)

ప్రశ్న: మారాల్సింది ఏకాగ్రతా విధానం కదా?

అవును.

....నిజంగా అది ఒక పసిబిడ్డయొక్క స్వీయ అశక్తతా భావన. నీ కర్థమైందా? కాని అది "ఆలోచించి చేసినది కాదు, సంకల్పించినది కాదు." అది స్వయం ప్రేరకం. అక్కడనించి నీవు మరో స్థితికి వెళ్తావు... (శ్రీమాత ఓ ఆనంద పారవశ్య దరహాసంతో చేతులు తెరిచారు.) ఎవరో సంకల్పిస్తారు, ఎవరో నిర్వర్తిస్తారు, అనే భావన ఉన్నంతవరకు అది నిరుపయోగం అవుతుంది.(అదే సంజ్ఞ, నవ్వుతు చేతులు తెరిచి)

CWM 11: 294-95

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

జరిగిందంతా మన మంచికే! ఇక ముందు ఇంతకన్న బాగా జరుగవచ్చు కూడా.

శ్రీమాతయొక్క దేహత్యాగం ఈ ప్రపంచాన్ని రూపాంతరీకరించటం కోసమే అనేది స్పష్టం. అసలు మానవదేహంలోని ప్రతి అణువు దివ్యత్వాన్ని సంతరించుకోటానికే అనేది కూడా స్పష్టమే. శ్రీమాతారవిందులు దీన్ని నిర్ద్వం ద్వంగా నిరూపించారు కూడా. 'సత్యచేతన' అత్యంత ప్రకాశవంతమైన 'అతి మానస' సిద్ధిని ఆవిష్కరించటానికే. అందుకే ఆమె తన స్థూల భౌతికకోశం వదలి వెళ్ళారని అనుకోవచ్చు. ఒకసారి శ్రీమాత, "ప్రస్తుతపు సవాళ్ళను ఎదుర్కొనే శక్తి సంతరించుకోవటానికే అలా జరుగుతుందని" సూచనప్రాయంగా ప్రస్తా వించారు కూడా!

శ్రీఅరవిందులు దేహత్యాగం చేసిన తరువాతనే వారు అత్యంత శక్తిని సంత రించుకున్నారనీ, ఆ విధంగా అవశ్యం జరుగవలసి ఉన్నదనిన్నీ శ్రీమాత సెలవి చ్చారు. శ్రీఅరవిందులు దేహత్యాగం ప్రత్యక్షంగా కనపడే పదార్థ భావనయే అని అన్నారు. శ్రీమాత మన మధ్య ఇప్పుడు లేకపోవటం కూడా అటువంటిదే మరి!

ఏమో! శ్రీమాత మన మధ్య భౌతికంగా లేరని ఎందుకు భావించాలి? వారి 'అతిమానస' దేహం అప్పటికే సిద్ధించిందని, ఆ దేహం ఆమె మన కొరకే ధరించిం దని మనకు తెలుసు. ఆమె భౌతిక కాయంతో ఈ మధ్యన జరిపిన పోరాటం దేహాన్ని అతిమానస కాయంగా మార్చుకునే ప్రక్రియలో భాగమేమో! భౌతిక కాయంతో వారు చెయ్యగలిగినదంతా చేశాక దాన్ని 'అతిమానస దేహం' గా మార్చుకోవటానికి ఇలా చేయాల్సివచ్చిందేమో! అది భవిష్యత్తులో ఆవిష్కరించ వలసిన 'అతిమానస' శరీరధారణకు సాంద్రమైన ఈ స్థూలదేహం పనికి రాదేమో!

"అంతా మన మంచికే" అని కేవలం అనుకుంటే చాలదు. "రానున్నది ఇంకా మంచిగా వుంటుంది" అని కూడా మనం అనుకోవాలి.

The Mother Past, Present, Future by Amal Kiran: 16-18

శ్రీమాత దేహత్యాగం: ప్రస్తుత అవసరాలు, రాబోయే ఫలితాలు:

మే నుండి నవబంరు వరకు శ్రీమాత భౌతికం నుండి కొద్ది కొద్దిగా విముక్తు రాలు అవుతూనే వున్నారు. ఈ ఆరునెలల్లో ఆమె ఎక్కువగా సూక్ష్మభౌతిక తాదాత్మ్యంలోనే కాలం గడుపుతూ వున్నారు. సూక్ష్మభౌతికాన్ని స్థూలభౌతికం లోనికి తీసుకురావటానికి ఆమె ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. ఆ విధంగా భౌతికాన్ని ఆధ్యాత్మిక ప్రభావంతో రూపాంతరీకరించాలనేదే వారి ప్రయత్నం. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆ ప్రయత్నం కొనసాగుతూనే వున్నది. అదే విధంగా ఆ సమయం లోనే భౌతికాన్ని క్రమేణా విడిచిపెట్టే ప్రయత్నం కూడా సాగిపోతూనే వున్నది. అది చివరకు విజయవంతమై వారు స్థూలదేహం వదలి సూక్ష్మదేహంలో ఇపుడు న్నారు. ఇది యదార్థము.

మార్చి 1972 లో శ్రీమాత యొక్క 'అతిమానస' దేహం వారి స్థూలభౌతిక దేహంలో ప్రవేశించేందుకు సూక్ష్మభౌతికం నుండి ఎదురుచూస్తూ వున్నది. ఆ 'అతిమానస ప్రభావితమైన' ఆమె స్థూల భౌతికంలో వారు ప్రదర్శించిన వారి అనుభవాలను గురించి నేను వివరించియే యున్నాను. క్రమంగా వారి భౌతికం లోనికి ప్రవేశించిన ఆ అతిమానస అవతరణే వారి దేహత్యాగానికి దారి తీసింది.

కొన్నాళ్ళు శ్రీమాత స్థూల, సూక్ష్మ దేహాల మధ్య విహరించారు. నెమ్మదిగా ఆ అంతరం తొలగి వారు స్థూలాన్ని త్యజించి అతిమానస సూక్ష్మరూపంలో ప్రస్తుతం మన మధ్య ఉన్నారు. అంతే కాదు, ఆమె ప్రస్తుతం మన యోగానికి గురుస్థానంలో ఉంటూ సూక్ష్మభౌతికంనుండి మార్గనిర్దేశనం చెయ్యుటమే గాకుండా అవసరాన్ని బట్టి దృశ్య, స్పర్శ్యానుభూతులను కూడా మనకు కలి గించటానికి సిద్ధంగా వున్నారు.

ఈ విషయంలో మనకు నిర్ధారణ కావాలంటే వారి సమాధి సందర్భంగా శ్రీమతి లలితగారు వివరంగా తెలిపిన అనుభవాలను గుర్తు చేసుకోవలసిందే.

"ఆ క్షణంలో మీరు (శ్రీమాత) తెర వెనుక నుండి కన్పడ్డట్టుగా ప్రత్యక్షమై నారు. మీ దుస్తులు లేత బంగరు రంగులో మెరసిపోతున్నవి. ధగద్ధగాయమైన ధవళ కాంతులతో మీలో యవ్వన సౌందర్యం ఉట్టిపడుతున్నది. ఆ వెలుగు మీ శిరసు చుట్టూ వలయాకారంలో పరివేష్టితమై వర్ణించ నలవి కానట్లుగా వుందని

పించింది — అది మీ కటి ప్రదేశం దాకా కూడా వ్యాపించియుంది. ఇంకా దిగువకు కూడా వెళ్ళింది కాని అది అంతఃప్రకాశవంతంగా లేదు. మీ దేహం నుండి ఉత్పన్నం అయిన వెలుగు జగమంతా వ్యాపించినట్లుగా వున్నది."

The Mother Past, Present, Future by Amal Kiran:27c30

17, నవంబరు 1973

శ్రీమాత భౌతికదేహం పూర్వపు సృష్టి నాటిది. అది రానున్న నూతన ఆవిర్భావానికి పాదపీఠం వంటిది. దానికి నిర్దేశించిన కార్యక్రమం అది చక్కగా నిర్వర్తించింది. ఇక శ్రీమాత నూతన దేహంలో త్వరలోనే రానున్నది. ఇది ఒక పరీక్షా సమయం. శ్రీమాత చేతనను మనం ఎంతగా విశ్వసిస్తున్నామో అనేదే దానికి పరీక్ష.

పాత శరీర పునరుజ్జీవనానికి దానికి అంతర్భాగమైన కొన్ని సమస్యలు, బాధలు దానికి ఉండటం సహజమే. వాటిని ఎంతవరకు ఈ శరీరం తట్టుకోగలదో అంతవరకు తట్టుకోవటం ఇప్పటిదాకా జరిగింది కూడా! ఇక మరింతగా అది సాధ్యపడదు. క్రొత్త మార్పు రావాలంటే క్రొత్త ప్రక్రియ జరగాల్సిందే కదా! ఆ దిశగా దాటవలసిన మొదటి మజిలీయే 'దేహత్యాగం'!

మీ భౌతిక దేహం గతసృష్టికి సంబంధించినది. దానిని కేవలం మీ బిడ్డల ప్రపంచంలో గడపటానికే ఉద్దేశించారు. అంతే కాదు, దానిని రానున్న మీ నూతన దేహానికి ఆధారపీఠంలా కూడా చేసుకున్నారు. అది అలా మీకు సహరించింది కూడా. ఇక మీరు త్వరలో మీ నూతనదేహంలో సాక్షాత్కరిస్తారని ఆశిస్తున్నాము. మీ బిడ్డల ప్రేమాభిమానాలు, పవిత్ర ఆకాంక్ష, కృతజ్ఞతాపూర్వక సమర్పణ మీ పాదాల చెంతనే వున్నాయి.

Collected Works of Nolinikanta Gupta, Vol.5:5, 87

...ఒక అద్భుతం జరిగింది మన కోసం. మన కోసమే శ్రీమాత తన నూతన దేహాన్ని మలచుకున్నారనేది వాస్తవం. తన మృణ్మయదేహాన్ని చిన్మయదేహంగా తాను మలచుకున్నారు. ఈ మార్పు భౌతికంగా మనకు కనపడకపోయినా సూక్ష్మభౌతికంలో ఉండి పోయింది. ఇలా జరిగే అవకాశం ఉన్నట్లుగా శ్రీమాత ఇది వరకే సూచించారు కూడా! ఆ 'నూతన' సూక్ష్మరూపాన్ని వారు ముందు

గానే దర్శించినట్లు తోస్తున్నది. అందుకు ఎంతకాలంగా వారు శ్రమించారో! ఇన్నాళ్ళకు మానవాళికి అది వరప్రసాదమైంది.

అలా భౌతికరూపం వెనుక రూపొందుతున్న నూతన సూక్ష్మదేహం ఆమె స్థూలదేహంలో ప్రవేశించింది. ఇతర మానవులలోని భౌతికం ఇంకా అందుకు సిద్ధం కాలేదు. ప్రపంచం ఆ నూతనావిష్కరణను ఒక విధమైన 'చొరబాటు' గా ఇంకా భావిస్తూనే వుంది. కాని ఎప్పటికైనా భౌతికకోశం రాలిపోవటం అనివార్యం. భౌతిక పరిణామం చెందటం ఆశించతగినదే. దాన్ని రాలిపోవటం అనకూడదు! ఆ విషయం వేరుగా ప్రస్తావిస్తాను.

మన భౌతిక రూపాలను ఆధ్యాత్మిక చేతనతో పరిపుష్టము, పరిపూర్ణము చేయటానికి శ్రీమాత సూక్ష్మశరీర ధారియై కాంతిపుంజాలను మన చుట్టూ ప్రస రింపజేస్తూ వున్నారు. ఆ విషయాన్ని మనం బాగా గ్రహించి సువర్ణమయమైన శ్రీమాతకు తగిన సువర్ణమయ సంతానంగా బాహ్యంలోనూ, అంతరంగంలోనూ నిరంతరం ప్రయత్నించటమే మన తక్షణ కర్తవ్యం.

శ్రీమాత ఇలా అన్నారు

"బిడ్డలారా, నేను నూతన దేహంతో మీ ముందుకు మళ్ళీ వస్తున్నాను. ఇది దివ్యచేతనతో పునీతమైన కోశం. అదే సమయంలో నేనూ మీతో కూడా కలసి మెలసి సాధారణ వ్యక్తిగానూ వుంటాను. నేను మీ 'శ్రీమాతనే'. ఇందులో కంగారుపడవలసిన విషయం ఏమీ లేదు. మీ కర్తవ్యం మీరు మరువకండి. కేవలం మీ స్వలాభం గురించే ఆలోచించవద్దు. నన్ను దర్శించండి. నాలో ఐక్యమవటానికి ప్రయత్నించండి. మీ ప్రేమను మాత్రం నా ప్రేమలో విలీనం చెయ్యండి. బిడ్డ లారా, ప్రపంచంలో మిగతావన్నీ మర్చిపోండి; కేవలం నేను చెప్పిందే గుర్తుంచు కోండి."

Collected Works of Nolinikanta Gupta, Vol.6:259

శరీరంలో ప్రతి కణం దివ్యత్వాన్ని ప్రేమించే విధంగానే వుంటాయి. భౌతిక దేహానికి ఉండే ప్రత్యేకత ఏమిటంటే అది ఒకసారి దేన్నైనా గ్రహిస్తే మళ్ళీ మర్చి పోలేదు. ఒకసారి దివ్యత్వానికి అంకితమైతే దానికే మరల మరల అంకితమవు తుంది. అదే దారిలో పయనిస్తుంది. నిరంతరము అదే ధోరణిలో వుంటుంది.

అందులో ఏమీ మారదు — అనుకోనివి ఒక వేళ సంభవించినా, ఏవైనా బాధలు కలిగినా 'సమర్పణా' భావం నిరంతరం కొనసాగుతూనే వుంటుంది. ఊర్ధ్వచేతన యొక్క జోక్యం ఏమీ లేకపోయినా క్రమేణా దివ్యత్వం వైపు ఎదగటం జీవకణాల అంతర్భాగమే.

CWM 11:189-90

శ్రీమాత

అనువాదం కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు

శాశ్వతత్వము యొక్క చేతన

ప్రత్యామ్నాయ స్థితిలో ప్రాణి

నేను మరొక వ్యక్తి నవుతున్నాననే భావన నాకు కలిగింది.

కాదు, అది మాత్రమే కాదు: నేను మరో ప్రపంచం లోనికి ప్రవేశిస్తున్నాను, మరో విధమైన ప్రాణిగా....

ఏది ప్రమాదభరిత స్థితిగా పిలువబడుతోందో (సాధారణ చేతన ప్రకారం)

ప్రమాదకరమైనదే, కాని అద్భుతమైనది —

దాన్ని ఏ విధంగా వ్యక్తపరచగలను?

మొదటిగా ఈ (దేహము) అంతఃకరణ రూపాంతరీకరణ కొనసాగుతున్నది కాని అతి సుదీర్ఘ మైనది, శ్రమతో కూడినది, బాధాకరమైనది.... కాని అలాగే అద్భుతమైనది. దాని అనుభూతి (సర్వత్రా నిలిచినట్లు అమ్మ అభినయించారు)

అధికాధికముగా — దేహము యొక్క సంవేదన, విశ్వాసము ఒక్కటే రక్షించ గలదు. జ్ఞానము ఇప్పటికి సాధ్యపడదు. కాబట్టి నమ్మకము ఒక్కటే కాపాడుతుంది.

కాని "విశ్వాసమే రక్షిస్తుంది అంటే పాత రకం మాటలు ధ్వనిస్తుంది... దాన్ని ఏ పదాల్లో చెప్పాలి? మనము పిలుచుకునే 'జీవితము' 'మరణము' సంబంధాలపై అభిప్రాయాలు అధికాధికంగా మారిపోతున్నాయి. ఔను. భిన్న మైనవి (అమ్మ తల కదలిస్తూ) పూర్తిగా భిన్న మైనవి."

మరణము లేకుండా పోతుందని కాదు. నీవు గుర్తుంచుకో. మనం చూసే,

మనకు తెలిసిన మరణము, మన జీవితాలకు సంబంధించినం వరకే అవగతమైనది అసలు అది కాదు పూర్తిగా కానే కాదు. ఆ రెండు పరివర్తన చెందుతున్నాయి — ఏ విధముగా నన్నది మనకు ఇంకా తెలియడము లేదు. అది ఒకసారి అత్యంత ప్రమాదభరితముగాను, అమిత సంభ్రమాశ్చర్యాలుగాను కనబడతాయి. ప్రమాదకరమే. స్వల్ప తప్పిదము కూడా మహా విపత్కర పర్యవసానాలను కలిగి స్తాయి. అద్భుతమైనది.

అది చైతన్యము శాశ్వతత్వము యొక్క — సత్యచేతన — మనము అర్థము చేసుకునే, శాశ్వతత్వము కాదు. మరొక విషయమును, మరొక విష యము.

మన సహజ వైఖరి కొన్ని విషయాలు సత్యము కావాలనుకొంటుంది. (ఏదైతే మనకు అనుకూలముగా భావిస్తామో) మరియు మిగిలిన విషయాలు అదృశ్యం కావాలని. కాని అది వాస్తవము కాదు, ఆ విధంగా ప్రతి విషయము భిన్నమై వుంటుంది.

సత్యమైన శాశ్వతత్వము

ప్రారంభములో నాకు శాశ్వతత్వ చైతన్యము కలగడం. ప్రారంభమైనపుడు ఈ సవ్యమైన శాశ్వతత్వ చేతనను మానవుల ఉద్దేశములో నున్న శాశ్వతత్వ చేతనకు సన్నిహితముగా తీసుకువచ్చినపుడు (పూర్తిగా విరుద్ధమైనది) నేను స్పష్టముగా చూశాను. మానవుని ప్రమాణాలికలను (ఒక అనిశ్చితమైన కాలము) తానొక్కడే యోచించడమే కాకుండా, తప్పకుండా అన్ని వేళలా, తన ప్రస్తుత స్థితిని, చైతన్యమును, తన ఉద్దేశాలతో బాటు, జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలు పూర్తిగా కలబోసి ముద్దగా చేసి వాటిని కూడా ప్రకటిస్తాడు. నేను ఈ ప్రయోగాన్ని చాలా మంది ప్రజల మీద చేసినపుడు, వాళ్ళకు చెప్పాను. "నన్ను క్షమించండి, మనము ఏం చెప్పుకోవాలంటే ఒక ప్రత్యేకమైన క్రమశిక్షణతో కాని ప్రత్యేకమైన దైవానుగ్రహముతో జీవితాన్ని చిరకాలము కొనసాగించవచ్చు. నీవు దేన్నైతే వర్తమానములో అనిశ్చితమైన భవిష్యత్తుకు జీవన పరిస్థితులను పొడ గించాలని ఆశిస్తున్నావో, దాని సమ్మేళనతో నీ అంతట నీవు నిర్మించుకున్న సంబంధ బాంధవ్యాలు, కార్యక్రమాలు మొత్తము కూర్చుకుంటే సజీవ వస్తువులలో

లేక జడపదార్థములతో ఏర్పడిన మొత్తాన్ని కూడా పొడిగిస్తావు."

కాని అవి యధాతథముగా కొనసాగించబడవు. కారణం అన్ని విషయాలు ఎప్పుడూ మార్పుచెందేవే. శాశ్వతత్వము కావాలంటే నీవు కూడా ఈ నిరంతర మార్పుల ననుసరించాలి. లేనట్లయితే సహజంగా జరిగేదేమంటే వర్తమానములో జరుగుతున్నదే జరుగుతుంది. ఏదో ఒక రోజు చనిపోవలసి వస్తుంది. నీవు ఎల్ల వేళల మార్పును అనుసరించకపోవడము వలన. కాని అన్ని వేళల్లో మార్పులను అనుసరించగలిగితే ఇవన్నీ పడిపోతాయి. ఉండేదేమిటో నీకు బాగా అర్థము కాదని తెలుసుకో. కాని అదొక్కటే స్థిరముగా నిలిచేది. మిగతావన్నీ కాలభ్రమణ ములో పడిపోవలసినవే.... అయినప్పటికి ఇంకా నీకు శాశ్వతత్వము పొందాలని ఆశిస్తున్నావా?

పదిమందిలో ఒకరు కూడా కావాలన లేరు!

ఒక్కసారి వారికి వాస్తవాలు, యదార్థముగా అనుభవము లోనికి వస్తే అప్పుడు వారు అంటారు, వద్దు! వద్దు, సర్వస్వము మార్పు చెందుతున్నందున దేహము కూడా వాటితో పాటు మార్పుచెందవచ్చు. దాని వలన నీకు ఏ వ్యత్యా సము కలుగుతుంది. కాని చివరకు ఏదైతే మిగులుతుందో, దాన్ని నీవు సత్య ముగా తప్పకుండా పట్టుకోవాలి — అప్పుడు నీవు అదే కావాలి. కాని ఈ సంపూర్ణ సమ్మేళనము కాదు. నీవు దేన్నైతే 'నీవు 'అని పిలుస్తున్నావో అది అనేక విషయాల సముదాయము....

జీవకణాలు చేసే యోగము

నేను ఒక జీవకణాన్ని తీసుకుంటాను (అమ్మ తన చేతివేళ్ళతో సంజ్ఞ చేసి చూబెడుతుంది). అది చాలా చిన్న కణము. దీనిలా సూక్ష్మ మైనది. సాధారణ కన్నులతో చూడలేము. కాని నేను ఆ దివ్యదృష్టిని, శక్తిని కలిగి యున్నాను. ఈ విధంగా నేను ఒక చిన్న కణాన్ని తీసుకొని దాన్ని తెరచి దానిపై దివ్యచైతన్య ప్రకాశాన్ని ప్రసరింపచేసి రూపాంతరం చేస్తాను. అప్పుడు దాని యందు నిశ్చల మైన దివ్య ఆనందమును, ఉద్వేగరహిత స్థిరశాంతిని ప్రకాశమాన దివ్య సత్య యధార్థశక్తితో నింపి దాన్ని ఉద్దీపన గావిస్తాను. ఈ విధంగా అది దైవిక లక్షణాలతో సంపూర్ణంగా రూపొందుతుంది. దివ్యజ్ఞాన తేజస్సు, ప్రేమ కలిగించే ఆనందము

పరిపూర్ణ నిశ్చల ప్రశాంతితో, తనంత తానుగా శాశ్వతంగా దైవసంకల్పంతో తాను శాశ్వతంగా ఐక్యం అయ్యేంతవరకు ఓర్పుతో నుండగల శక్తిని ప్రసాది స్తుంది. ఇది నేను పనిచేయు పద్ధతి. నేను ప్రతీ కణాన్ని దివ్యచేతనా ప్రదీప్తం గావించి... మరొక కణాన్ని తీసుకుంటాను. అలాగే ఒకదాని తర్వాత మరొక కణాన్ని అదే మార్గములో దివ్యచేతన ప్రదీప్తం చేయడము కొనసాగుతుంది.

ఈ జీవికణాలు చైతన్య ప్రకంపనలతో మెరుస్తూ దేదీప్యమానమవుతాయి. సంసిద్ధమైన వాటిని పక్కకు తీసిపెట్టి పూర్తయినవాటికి మిగతావాటికున్న వ్యత్యాసాన్ని పరిశీలిస్తాను. చాలా భేద ముంటుంది. వాస్తవానికి పోలికకు ఆస్కార ముండదు. నా స్పర్శ — కణాలతో చాలా తేడా వుంటుంది. నా స్పర్శ కలిగినవి శరీరమందు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ చైతన్యస్థితిని పొందుతాయి. కణాలు ఐక్యతా నుభవం పొందటం ప్రారంభిస్తాయి సాధిస్తాయి. రూపాంతరము చెందినవాటికి సాధారణమైనవాటికి మధ్య భేదము చాలా ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. వాటి మధ్య సారూప్యము లేదు అనగా పాత కణాల్లో గతము ఇంకా అంటిపెట్టుకుని వుండటం వలన మసకబారి దివ్యకాంతి అంతగా కనబడదు. దైవము యొక్క దివ్యతేజస్సు, అతిమానస చైతన్యముతో రూపాంతరము చెందిన కణాల్లో దివ్యశక్తి మెరుస్తుంది. ఆత్మానుభూతి నిండిన గ్రహణశక్తి గోచరిస్తుంది, వేల సంవత్సరాలుగా నున్న అచేతనను బద్దలు కొట్టుకుని బయటపడిన ఆత్మపదార్థానికి మేలుకొలుపు పలుకు తుంది. అది సజీవమైనది, సత్యమైనది, ధృడమైనది. ప్రపంచ పదార్థం భౌతిక నిర్మాణములో కొంచెమైనా ఈ దివ్యానందాన్నైనా ఎవరైనా ఆస్వాదించగలిగితే, విశేష విశిష్ట ఇంద్రియానుభవాల అద్భుత అన్వేషణలో, అతను ప్రపంచామంతా విస్తరిస్తాడు. నిజానికి రూపాంతరీకరణ తృష్ణయందు, మిగిలిన లౌకిక, ప్రాపంచిక విషయాలు ఎంతో నిరర్ధకముగా పేలవముగా అసమంజసముగా కనిపిస్తాయి.

దేహము నందు పవిత్రత, దివ్యానందము

పరిపూర్ణమైన శరణాగతి నేపద్యంలో మన దేహము స్వీకరించే స్థితిలోగాని పునశ్చరణ "నీ సంకల్ప మొక్కటే. ప్రభూ! నీ సంకల్పము నెరవేరు గాక!" ఇదే స్థిరమైన ప్రార్థన పునరావృత మవుతుంది. ఆ దైవసంకల్పము నెరవేరుతుంది. అదే పని చేస్తుంది, రూపాంతరము చేయడానికి మార్గదర్శక మవుతుంది.

దేహము తనంత తానే శరణు పొందుతుంది. అది అతి సహజముగా క్షణమాత్రేన జరుగుతుంది. దాని సామరస్యత ఆశ్చర్యకరము — ఒక మచ్చలేని వాహికలాగా ఆ ప్రభువు ఆదేశము లేకుండా ఏమీ జరగదు. శరీరము సంభ్రమాశ్చర్యాలతో అనిర్వచనీయ ఆనందంతో పులకరిస్తుంది. అచట ఆటంకాల వక్రీకరణ, పాడు చేసేవి, అసభ్యమైన ప్రతిబంధకా లుండవు. అంటే పవిత్రమైన, నిర్మలమైన, స్వచ్ఛమైన మచ్చలేని పవిత్రతత పారదర్శకమైన సత్యత మూర్తీభవిస్తాయి. నేను నా చేతిని చూస్తే శరీరాన్ని అది పారదర్శకమైనట్లుగా కనిపిస్తుంది. అది ఎంత తేలికగా వుంటుందంటే నేనెక్కడ కెళ్ళాలంటే అక్కడకు వెళ్ళగలను. ఈ శారీరక స్థితిలో రోజంతా కష్టించి పనిచేసినా అలసిపోను. అది రాత్రి సమయములో నేను జీవకణాల రూపాంతరీకరణ కొనసాగిస్తున్నప్పుడు భూలోక జీవనంలో నేను స్వీకరించిన కార్యనిర్వహణకు ముగిసిపోదు. దేహము సత్యాహర్ష ప్రకంపనలకు లోనవుతుంది. జరుగుతున్నదానికి సర్వశక్తివంతమైన అనంత శాశ్వతత్వము అనుభవమవుతుంది. వినాశము మరణము అర్థరహితమవుతాయి. ఎందుకనగా వాటికి ఈ దివ్యానందక్షేత్రంలో చోటు లేదు. దేహము ఒక విధమైన శాశ్వత తత్వమును తెలుసుకుంటుంది. సృష్టిలో సర్వస్వము దైవ సంకల్పానుసారము నడుస్తూ దివ్యచైతన్యములో అంతా పరిపూర్ణ ప్రశాంతమయమైన, అనంతమైన, శాశ్వతమైన అనుభూతిని పొందుతుంది.

ఊహాతీతమైన దివ్యవైభవము! అది ఇంకో విధముగా ఎలా ఉంటుంది? ఎల్ల వేళల దేహములోని ఏమైతే ప్రకాశవంతమైన పదార్థంగా వుంటుందో అది నీవు ఏం సంకల్పిస్తావో ప్రభూ! నీ సంకల్పమే నెరవేరుగాక!" అని పలుమార్లు పలుకు తుంది. లేక కొన్ని వేళల పూర్తిగా శరణాగతి నిండిన కృతజ్ఞతా భావములో ఒక రకమైన అద్భుతానుభవములో "నన్ను నీ కార్యనిర్వహణమునకు అర్హుణ్ణి చేయి. నీవు నా యందు నివసించే యోగ్యతను కలుగుచేయి," అని పునశ్చరణ చేస్తుంది. ఇంతకు మించి నేను ఎక్కువగా వ్యక్తం చేయలేని భావాన్ని వ్యక్త పరుస్తుంది.

నేను దేహములోని అంగాలను రూపాంతరము చేసే పనిని ప్రారంభించాను — లోపల నున్న అవయవాలను ఒకదాని తర్వాత మరొకదాన్ని. నేను ఈ కార్యాన్ని సాధించటానికి ఏ విధమైన బాహ్యజీవనాధారం యొక్క ఆవశ్యకత

ఎప్పటికి కలగదు. జీవనప్రక్రియలో కనీస అవసరాలు ఇక ముందు అవసర ముండదని భావించి ప్రారంభించాను. అవి విశ్వశక్తి నుండి మనుగడకు కావలసిన సత్తాను గ్రహిస్తాయి.

నా కిపుడు మహత్తరమైన ఈ కార్యము ఎలా సాధించానో తెలిసింది. ఎవరైతే నాకు మార్గదర్శకముగా నిలిచి అనుక్షణము నడిపిస్తున్నారో, అనుకూల పరిస్థితులను కల్పిస్తారో బాధావహ క్షణాల్లో కష్టాల ఉద్వేగము నుండి, భరించలేని ప్రమాదకర నొప్పుల నుండి నన్ను బయటకు లాగుతున్నారో, అది నా శరీరమంతా విచ్ఛిన్నమవుతున్నట్లుగా వుండింది. అట్టి సర్వకాల సర్వావస్థలలోను శ్రీఅరవిందులు తోడు నీడగా వుండి నన్ను ముందుకు నడిపించారు.

శ్రీఅరవిందులు చాలా సంవత్సరాల క్రితము శరీరత్యాగము చేసినా, ఆయన సూక్ష్మభౌతికములో అతిమానస ప్రపంచాన్ని అవతరింపచేయడానికి కృషి చేస్తున్నారు. ఆయన భూమి మీదకు రూపాంతరీకరణకు కావలసిన సమస్తమును సమకూర్చారు. ఆయన సహకారములు లేకపోతే రూపాంతరీకరణ ఎంత కష్టసాధ్యమో, ఎంత క్షీణదశలో వుండేదో నాకు అవగతమైనది. ఆయన లేకుండా నేనేమి చేయగలను? నాకే తెలియదు.... ఎక్కువ ఏమీ చేయలేను.

The Supreme, pp. 42-44

అనువాదం: జి. వి. ఎస్. ప్రసాదరావు

"ఓ పరమేశ్వరా! నీవు నేనెలా ఉండాలని కోరుతావో, అలా అవుతా. దేనిని నేను తెలుసుకోవాలని నీవు కోరుతావో దానిని నేను తెలుసుకుంటా, దేనిని నేను చేయాలని నీవు కోరుకుంటావో, దానిని నేను చేసి తీరుతా."
CWM 13:57

— శ్రీమాత